

Giáo Sĩ Việt Nam

Bán nguyệt san – Số 280 – Chúa nhật 31.07.2016

Giáo sĩ: ĐƯỢC CHỌN GIỮA LOÀI NGƯỜI VÀ CHO LOÀI NGƯỜI (x. Dt, 5.1)

www.conggiaovietnam.net

giasivietnam@gmail.com

MỤC LỤC

ƠN LINH HỨNG VÀ VIỆC GIẢI THÍCH THÁNH KINH	Vatican 2
TÌM GẶP CHÚA TRONG CẦU NGUYỆN	Lm. JB. Vũ Xuân Hạnh
QUÁ KHỨ VÀ TƯƠNG LAI CỦA MỘT VỊ THÁNH	Tu sĩ Jos. Vinc. Ngọc Biển
HÃY CHỌN CÁI BỀN VỮNG VÀ BỎ CÁI TẠM THỜI	Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ
MỖI TỘI ĐẦU: THAM LAM	Giêrônimô Nguyễn Văn Nội
CÓ NGHỊ THỨC NÀO GỌI LÀ “TRAO TÁC VỤ LINH MỤC” KHÔNG?.....	
.....	Lm. PX. Ngô Tôn Huấn
DANH THƠM TIẾNG TỐT	Huệ Minh
"BẠN ANH ĐÓ ĐANG SAY NGỦ YÊN..."	Lm. Vĩnh Sang, DCCT
TẬP SỐNG TRƯỚC SỰ HIỆN DIỆN CỦA THIÊN CHÚA (THEO THẦY LAWRENCE OF THE RESURRECTION 1614-1691)	Lm. Minh Anh chuyển ngữ
GIẢI VIẾT VĂN ĐƯỜNG TRƯỜNG 2016 - BẢN TIN 13	Lm. Trăng Thập Tự Võ Tá Khánh
THỜI GIAN ĐỐI THOẠI	Lm. Micae Phaolô Trần Minh Huy, pss.
TÂM SỰ VỚI NGƯỜI Y SĨ	Bác Sĩ Nguyễn Ý Đức, MD.

ƠN LINH HỨNG VÀ VIỆC GIẢI THÍCH THÁNH KINH

Thánh Công Đồng Chung Vaticanô II

Bản dịch của Ủy Ban Giáo Lý Đức Tin, HĐGMVN

LTS: BBT CGVN và Đặc San GSVN hân hạnh giới thiệu trọn bộ 16 Văn Kiện Công Đồng Vatican 2, bản dịch của Ủy Ban Giáo Lý Đức Tin, HĐGMVN, ấn bản mới nhất, có bán tại các Nhà Sách Công Giáo.

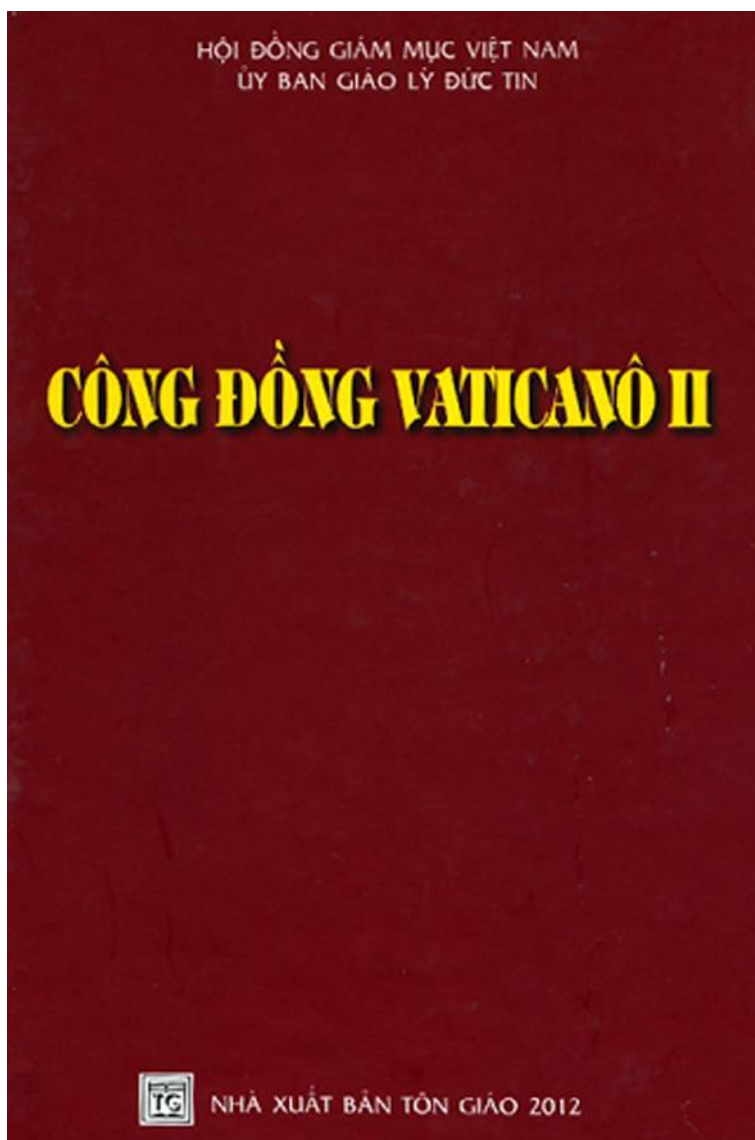
Suốt hơn 10 năm qua trên Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam chúng con đã trung thành phổ biến bản dịch của Giáo Hoàng Học Viện PIO X Đà Lạt; Nay với trọn tấm lòng biết ơn các dịch giả qua

các thời kỳ, chúng con xin tiếp tục công việc tối cần thiết này nhưng với một bản dịch hoàn chỉnh hơn - **Bản dịch của Ủy Ban Giáo Lý Đức Tin, HĐGMVN**. Rất mong được mọi người đón nhận, hỗ trợ việc phổ biến tài liệu quý này như KIM CHỈ NAM đích thực, đầy đủ và hoàn hảo cho mọi thành phần Dân Chúa. Chúng ta đang sống trong thời điểm kỷ niệm 50 năm Thánh Công Đồng Chung Vatican 2; Dân Chúa Việt Nam khi dành thời gian đọc lại các Hiến Chế, Sắc Lệnh, Tuyên Ngôn sẽ luôn nhận ra điều mới mẻ và hữu ích cho từng cá nhân cũng như cộng đoàn.

Chúng con xin chân thành cảm ơn Quý Đức Cha, Quý Cha Ủy Ban GLĐT đã sẵn lòng cho phép chúng con giới thiệu bản văn quý giá này qua internet. Quý Cha và Quý Vị có thể yêu cầu nhận trọn bộ hay từng Văn Kiện cụ thể trên một file word qua email, hoặc cũng có thể tải về máy tại địa chỉ: <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=home&v=subject&is=31>

Xin chân thành cảm ơn

BBT CGVN & Đặc San GSVN

[VỀ MỤC LỤC](#)

**HIẾN CHẾ TÍN LÝ
VỀ MẠC KHẢI CỦA THIÊN CHÚA
DEI VERBUM**

Ngày 18 tháng 11 năm 1965

**CHƯƠNG III
ƠN LINH HỨNG
VÀ VIỆC GIẢI THÍCH THÁNH KINH**

11. Những mạc khải được chứa đựng và trình bày trong Thánh Kinh, đều được viết ra dưới sự linh hứng của Chúa Thánh Thần. Thật vậy, Giáo Hội, Mẹ Thánh chúng ta, nhờ đức tin tông truyền, xác nhận rằng toàn bộ các sách Cựu Ước cũng như Tân Ước với tất cả các phần đoạn đều là Sách Thánh và được ghi vào bản thư quy Thánh Kinh, vì được viết ra dưới sự linh hứng của Chúa Thánh Thần (x. Ga 20,31; 2 Tm 3,16; 2 Pr 1,19-21; 3,15-16), các sách ấy có tác giả là chính Thiên Chúa và được truyền lại cho Giáo Hội đúng theo nguyên bản¹. Quả vậy, trong việc biên soạn các Sách Thánh, Thiên Chúa đã chọn những con người và nhờ họ dùng tài năng và công sức², để khi chính Ngài hành động trong con người và qua con người³, họ viết ra như những tác giả đích thực tất cả những gì Chúa muốn, và chỉ những điều đó mà thôi⁴.

Vì mọi lời các tác giả được linh hứng, cũng gọi là thánh sử, đã viết ra là những điều được xác quyết bởi Chúa Thánh Thần, nên phải tuyên nhận rằng Thánh Kinh dạy ta cách chắc chắn, trung thành và không sai lầm về chân lý mà Thiên Chúa đã muốn Thánh Kinh ghi lại để cứu độ chúng ta⁵. Bởi vậy “toàn bộ Sách Thánh đều do Thiên Chúa linh hứng và hữu dụng trong việc giảng giải, biện bác, sửa dạy, giáo dục để nên công chính: giúp cho người của Thiên Chúa trở nên toàn hảo và được trang bị đầy đủ để làm mọi việc lành” (2 Tm 3,16-17: bản Hy Lạp).

12. Tuy nhiên, vì trong Thánh Kinh, Thiên Chúa đã nhờ con người và dùng cách nói của loài người mà phán dạy⁶, nên để thấy rõ điều chính Ngài muốn truyền đạt cho chúng ta, nhà chú giải Thánh Kinh phải cẩn thận tìm hiểu điều các thánh sử thật sự có ý diễn đạt và điều Thiên Chúa muốn bày tỏ qua lời lẽ của các ngài.

Để tìm ra chủ ý của các thánh sử, giữa những phương pháp khác nhau, cũng cần phải chú ý đến “văn thể”, vì chân lý được trình bày và diễn tả qua nhiều thể văn khác nhau, như thể văn lịch sử, ngôn sứ, thi phú hoặc những cách diễn đạt khác; hơn nữa, nhà chú giải cũng cần phải

¹ x. CĐ VATICAN I, Hiến chế tín lý về Đức tin Công giáo *Dei Filius*, ch. 2: DS 1787 (3006); UY BAN KINH THANH GIAO HOANG, Sắc lệnh ngày 18.6.1915: DS 2180 (3629); EB 420; THÁNH BỘ THÁNH VỤ, *Thư ngày 22.12.1923*: EB 499.

² x. PIÔ XII, Thông điệp *Divino Afflante Spiritu*, 30-9-1943: AAS 35 (1943), tr. 314; EB 556.

³ *Trong và qua con người*: X. Dt 1,1 và 4, 7 (trong); 2 Sm 23,2; Mt 1,22 và nhiều nơi khác (qua); CĐ VATICAN I: *Schema de doctr. cath.*, ghi chú số 9: Coll. Lac. VII, 522.

⁴ LÊÔ XIII, Thông điệp *Providentissimus Deus*, 18.11.1893: DS 1952 (3293); EB 125.

⁵ x. T. AUGUSTINÔ, *De Gen. ad litt.* 2, 9, 20: PL 34,270-271; CSEL 28, 1, 46-47 và *Epist.* 82, 3: PL 33, 277; CSEL 34, 2, 354; T. TÔMA, *De Ver. q.* 12, a. 2, C; CĐ TRENTO, khoản 4, *De canonicis Scripturis*: DS 783 (1501); LÊÔ XIII, Thông điệp *Providentissimus Deus*: EB 121, 124, 126-127; PIÔ XII, Thông điệp *Divino Afflante Spiritu*: EB 539.

⁶ T. AUGUSTINÔ, *De Civ. Dei*, XVII, 6, 2: PL 41, 537; CSEL 40, 2, 228.

tìm hiểu ý nghĩa mà thánh sử muốn diễn tả và thật sự đã diễn tả trong những trường hợp rõ rệt, trong hoàn cảnh thời đại và văn hóa của các ngài, qua các lối hành văn được dùng trong thời đó⁷. Thật vậy, để hiểu đúng ý nghĩa tác giả thánh muốn khẳng định trong bản văn, chúng ta phải chú tâm đúng mức đến những cách thức cảm nhận, nói năng hoặc tường thuật của người bản xứ, thường được dùng vào thời đại của thánh sử, cũng như các cách thức mà người thời ấy quen dùng khi giao tế với nhau⁸.

Nhưng vì Thánh Kinh đã được viết ra bởi Chúa Thánh Thần, thì cũng phải được đọc và giải thích nhờ chính Thánh Thần⁹. Và để khám phá chính xác ý nghĩa của các bản văn thánh, cũng phải xem xét cách kỷ lưỡng đến nội dung và tính duy nhất của toàn thể Sách Thánh, dựa trên truyền thống sống động của toàn thể Giáo Hội và phương cách loại suy trong lãnh vực đức tin. Các nhà chú giải có nhiệm vụ dựa theo những qui tắc đó khi cố gắng tìm hiểu thấu đáo và trình bày ý nghĩa Thánh Kinh cách sâu sắc hơn, để việc nghiên cứu của họ nên như công trình chuẩn bị giúp cho phán quyết của Giáo Hội được thêm hoàn hảo. Quả vậy, những gì liên hệ đến việc giải thích Thánh Kinh, cuối cùng đều phải lệ thuộc vào phán quyết của Giáo Hội, vì Thiên Chúa đã truyền lệnh và trao cho Giáo Hội nhiệm vụ gìn giữ và giải thích Lời Ngài¹⁰.

13. Trong Thánh Kinh, sự “hạ cố” kỳ diệu của Đức Khôn Ngoan vĩnh cửu đã được tỏ hiện, trong khi vẫn bảo toàn phẩm tính chân thật và thánh thiện của Thiên Chúa, “để chúng ta biết được lòng nhân từ khôn tả của Thiên Chúa và nhận ra Ngài đã thích ứng lời nói của Ngài đến mức nào, khi Ngài đã biết trước và quan tâm đến nhân tính của chúng ta”¹¹. Quả thế, các lời của Thiên Chúa được diễn tả bằng ngôn ngữ loài người, đã trở nên tương tự với lời nói loài người, cũng như xưa Ngôi Lời của Chúa Cha vĩnh cửu đã mặc lấy xác thịt yếu đuối của loài người, đã trở nên giống như con người.

VỀ MỤC LỤC

TÌM GẶP CHÚA TRONG CẦU NGUYỆN

CHÚA NHẬT XVII THƯỜNG NIÊN NĂM C

Chúa nhật hôm nay, thánh Luca cho biết, Chúa Giêsu dạy các môn đệ cầu nguyện sau khi chính bản thân Người đã cầu nguyện. Lời cầu nguyện mà Chúa dạy ngắn gọn, gồm tóm tắt cả những gì cần thiết cho đời sống tâm linh, lẫn thể xác của con người. Đó là kinh Lạy Cha. Vì thế

⁷ T. AUGUSTINÔ, *De Doctr. Christ.* III. 18, 26: PL. 34, 75-76: CSEL 80, 95.

⁸ PIÔ XII, Thông điệp *Divino afflante Spiritu*: DS 2294 (3829-3820); EB 557-562.

⁹ X. BÊNÊĐICTÔ XV, Thông điệp *Spiritus Paraclitus*, 15.9.1920: EB 469; T. GIÊRÔNIMÔ, *In Gal.* 5,19-21: PL 26, 417A.

¹⁰ X. CH. VATICAN I, Hiến chế tín lý về Đức tin Công giáo *Dei Filius*, ch. 2: DS 1788 (3007).

¹¹ T. GIOAN KIM KHẨU, *In Gen.* 3, 8 (hom. 17, 1): PG 53, 134. “Thích ứng” tiếng Hy Lạp là *synkatabasis*.

kinh Lạy Cha trở nên kinh nguyện mẫu cho mọi lời kinh, mọi lời cầu nguyện của từng người và của cả Hội Thánh.

Là lời kinh do chính Con Thiên Chúa hướng dẫn, kinh Lạy Cha trở thành lời kinh quan trọng lớn lao. Khi đọc cách cẩn thận, mỗi Kitô hữu được tham dự vào chính kinh nguyện của Chúa Giêsu. Bởi nhờ Người trong Người, với Người, mọi Kitô hữu thốt lên tiếng “Abba – Lạy Cha” cách triều mến, thân thương, gần gũi, đáng yêu.

Không chỉ dạy cầu nguyện, qua các dụ ngôn, Chúa Giêsu còn dạy hãy đến cùng Thiên Chúa như người bạn kêu nài bạn hữu giúp đỡ mình. Hoặc hãy cầu nguyện như đứa con thừa chuyện với cha của nó.

Huyền diệu quá đỗi, hạnh phúc quá đỗi, khi Thiên Chúa lớn lao là thế, lại chấp nhận thụ tạo như bạn hữu, như con cái và chấp nhận tiếng “Cha” mà loài thụ tạo ấy thừa lên mình. Như vậy cầu nguyện là cách hay nhất để Thiên Chúa kéo ta về phía Người và làm cho khoảng cách giữa Tạo Hóa với thụ tạo, tưởng chừng xa vô bờ, lại trở nên ngắn ngủi và như không còn khoảng cách. Đúng hơn, chỉ còn là tình phụ tử.

Vì tầm mức quan trọng của việc cầu nguyện trong đời Kitô hữu như thế, mỗi lần chuẩn bị cho một người dự tòng bắt đầu vào đạo, chúng ta, những hướng dẫn viên của họ, phải cố gắng giúp họ bắt đầu gặp Thiên Chúa. Chỉ có gặp Chúa, đời sống người Kitô hữu mới có hạnh phúc, tràn đầy niềm vui, và đức tin vững mạnh.

Bởi đó, ai bước vào đời sống Kitô hữu, họ cần học giáo lý. Cũng như khi dẫn thân cho một hành trình, người ta cần hiểu tối thiểu hành trình mà mình phải bước đi. Sống đời Kitô hữu là một hành trình. Hơn nữa, đó là hành trình của đức tin. Vì thế, có hiểu biết về đức tin, ta mới có thể yêu mến và dẫn thân cho đức tin một cách khả dĩ.

Nhưng người Kitô hữu phải sống đức tin cả một đời. Do đó, chỉ trang bị một mớ kiến thức giáo lý như người ta học một môn học, thật là khiếm khuyết không gì bằng.

Có khi còn tệ hơn học một môn học, vì người ta chỉ dành cho giáo lý mỗi tuần vài giờ đồng hồ, học trong một thời gian ngắn hết sức, thường là thời gian không gây vướng bận bất cứ một việc nào khác.

Đàng khác, một môn học sau khi học xong, sẽ cho ta ít lợi vật chất, nhưng kiến thức giáo lý thì không. Từ những lý do trên, khiến giáo lý bị xem nhẹ, trở thành một gánh nặng do “ông cha”, “bà phước” ép buộc, các giáo lý viên “hành hạ”.

Với một não trạng như thế về giáo lý đã làm cho đức tin trở nên lu mờ, việc giữ đạo như một thói quen, hoặc chỉ tới nhà thờ để người khác không cười chê. Thực chất dù được gọi là Kitô hữu như mọi người, lại chỉ là một thứ danh ảo. Một đức tin thiếu nền tảng như thế dễ dàng bị đánh mất trong môi trường mà điều kiện giữ đạo khắc nghiệt, hoặc xung quanh thiếu vắng người Kitô hữu...

Đó chỉ mới là việc học giáo lý mà đã có nhiều vấn đề. Việc giữ đạo và đào tạo đức tin còn phải đi xa hơn. Vì đời sống của một Kitô hữu đâu chỉ là gia nhập một đoàn thể, chấp nhận một mớ lý thuyết, một mớ lề luật.

Trở nên Kitô hữu, trước hết là đi gặp một Thiên Chúa tình yêu và trao ban tình yêu vô tận trong chính cuộc đời của mỗi người. Trở nên Kitô hữu là đi gặp một Thiên Chúa yêu thương đến nỗi hóa nên nhục thể như chúng ta là người, chia sẻ kiếp người đến độ lặn sâu trong kiếp người ấy một cách hoàn hảo.

Bởi vậy, bước vào đời sống Kitô hữu, nhất thiết, người dự và tân tòng cần phải đi gặp Chúa Kitô, hình tượng hữu hình của Thiên Chúa, kiểu mẫu đời sống đức tin của chúng ta.

Nhưng ta chỉ có thể gặp Thiên Chúa cách hoàn hảo nhất trong đời sống cầu nguyện. Càng chìm đắm trong cầu nguyện, càng say mê cầu nguyện. Say mê cầu nguyện, lại càng dẫn ta đến với cầu nguyện chìm đắm. Càng chìm đắm và say mê cầu nguyện bao nhiêu, khuôn mặt Thiên Chúa tình yêu càng hiện rõ bấy nhiêu.

Chỉ có cầu nguyện mới mang lại đức tin. Vì đức tin chỉ có thể vững vàng, khi đức tin ấy xuất phát từ kinh nghiệm gặp gỡ Thiên Chúa, gặp Gõ Chúa Kitô, Đấng Cứu Thế của mình.

Như vậy giáo lý là bước đầu tiên giới thiệu Thiên Chúa, giới thiệu ta đến với chân trời của đức tin, là khởi điểm cho một nền tảng không biên giới của lòng tin, của tình yêu Thiên Chúa dành cho ta. Cầu nguyện là phương cách giúp ta sống đức tin. Bởi thế, ta không được loại trừ việc học giáo lý, càng không thể loại trừ việc cầu nguyện.

Hiểu như thế, ta nhận ra rằng, giáo lý chưa phải là cách tốt nhất mang lại đức tin, vì đó chỉ mới là kiến thức mà thôi. Đời sống cầu nguyện mới là điều kiện tối ưu, cung cấp một bằng chứng đức tin vững chắc. Bởi vậy, thật là sai lầm, khi một người dự tòng cho rằng, mình chỉ trải qua một thời gian học giáo lý, thế là đủ, không cần cố gắng thêm.

Chính người giáo lý viên, trong khi dạy giáo lý, phải đào tạo cho học viên của mình một đời sống cầu nguyện, một thói quen gặp gỡ Chúa Kitô, để nhờ Chúa Kitô mà đến với Thiên Chúa. Do đó, việc làm quen với phụng vụ, việc cầu nguyện tắt, giúp họ đọc những kinh thông thường (Như: Ăn Năn tội, Lạy Cha, Kính mừng, Sáng danh, Tin kính, Tin, Cậy, Mến, Chúa Thánh Thần...), là điều hết sức cần thiết.

Là Kitô hữu, bạn và tôi có Lời Chúa Kitô hướng dẫn, có chính Người là gương mẫu về đời sống hiệp thông với Thiên Chúa. Chúng ta hãy chuyên cần cầu nguyện, hãy làm cho cuộc sống của mình xinh tươi hơn, đáng yêu hơn, bình an hơn nhờ gặp gỡ Thiên Chúa.

Chỉ nơi Chúa, ta mới khám phá ý nghĩa đời mình. Chỉ nơi Chúa, ta mới có thể chạm đến hạnh phúc cuối cùng, cũng là hạnh phúc bền vững của đời ta.

Lạy Chúa, khi bị bao vây bởi muôn tiếng ồn ào, xin cho con tìm về bên Chúa để được trong những phút giây tĩnh lặng và bình an. Khi bị xâu xé bởi cả cuộc đời long đong hay mệt mỏi vì trăm công ngàn việc, xin cho con quý chuộng những giây phút được nghỉ ngơi bên Chúa.

Lạy Chúa, ước gì tinh thần cầu nguyện thấm nhuần cả đời con. Nhờ cầu nguyện, xin cho con gặp được con người thật của con và tấm lòng đầy yêu thương của Chúa.

Lm. VŨ XUÂN HẠNH

QUÁ KHỨ VÀ TƯƠNG LAI CỦA MỘT VỊ THÁNH

(LỄ THÁNH AUGUSTINÔ)

Jos. Vinc. Ngọc Biển

Mỗi khi mừng kính một vị thánh nào đó, thường chúng ta hay kể về những nhân đức trời vượt, những chuyện phi thường, công danh hiển hách... nơi các ngài. Tuy nhiên, phụng vụ hôm nay mừng kính một vị thánh có thể nói là *“rất khác”* với các đấng thánh bình thường. Ngài là một con người lêu lổng, phóng túng, ăn chơi trác táng, ngang tàng, khó dạy... Đỉnh điểm là việc công khai chống đức tin và Giáo Hội khi theo chủ thuyết Manichê (*Nhị Nguyên*). Điều đáng nói là con người bất hảo đó đã được ơn trở lại với Chúa và sau này làm thánh lớn trong Giáo Hội. Từng là linh mục, giám mục, và sau được Giáo Hội phong làm giáo phụ rồi tiến sĩ. Sự trở lại của ngài lại không phải là những bài giảng hút hồn của một ai đó, hay là từ sách vở với những triết lý thuyết phục, nhưng lại ngang qua sự tận tụy, hy sinh trong cầu nguyện và nước mắt của một người mẹ nghèo, đơn sơ, giản dị và *“rất quê”*.

Thánh đó chính là Augustinô, và người cảm hóa chính là thánh Mônica mẹ ngài, mà chúng ta mừng kính hôm qua.

1. Augustinô và những *“điển tích”* trong tội

Đọc trong cuốn tự thuật của thánh nhân, chúng ta nhận thấy ngài là một con người tội lỗi ngập đầu. Những tội mà Augustinô phạm phải có thể nói rằng nó thuộc nhóm tội *“hạng nặng”* và rất khó phục hồi.

Thật vậy, ngay từ khi còn nhỏ, Augustinô đã tỏ ra là một người sáng trí, thông minh và đầy triển vọng. Tuy nhiên Augustinô không phải là một con người thuần túy, vì thế, chàng cũng còn nổi tiếng *“chơi trội”* trong vấn đề ham chơi hơn là thích học, hay lừa dối cha mẹ, thầy cô và thường gây hấn, đánh đập bạn bè. Lúc thiếu thời, Augustinô đã có những hành động gian lận trong việc trộm cắp đồ đạc của gia đình để bán đi lấy tiền tiêu xài, phung phí vào những chuyện không tốt.

Khi lớn lên, đến tuổi vị thành niên, Augustinô vẫn tính nết nào tật đó. Vì thế, càng thêm tuổi, Augustinô lại càng ngang ngược cách quyết liệt hơn.

Thương con và muốn con thành đạt, trở nên người lương thiện và giúp ích cho đời. Vì thế, cha mẹ Augustinô sẵn lòng cho ngài theo đuổi việc học tới cùng. Augustinô được gửi tới kinh thành Carthage để theo học môn hùng biện. Hy vọng với một môi trường mới, bạn bè mới, thầy cô mới sẽ làm cho Augustinô đổi thay.

Tuy nhiên, đôi lúc sự hy vọng vẫn chỉ như mơ giữa ban ngày. Ngựa quen đường cũ! Không những không trở nên tốt hơn, nhưng Augustinô còn lún sâu và trượt dài trên con đường trác táng bởi nếp sống trụy lạc, sa đoạ nơi thành phố phồn hoa đô hội. Thế nên, thay vì trở về với Chúa và con đường lương thiện, thì tại đây, Augustinô đã hoàn toàn đánh mất đức tin vào Chúa, không tin Giáo Hội. Để chứng minh, chàng thanh niên này đã công khai phỉ báng, bác bỏ các chân lý đức tin của Đạo Thánh.

Điều này được thể hiện rõ nhất khi Augustinô công khi tin và theo chủ thuyết Manichê (*Nhị Nguyên*). Đây là chủ thuyết lạc giáo chống lại Giáo Hội thời bấy giờ. Không những thế, Augustinô còn hiên ngang sa đà vào con đường dục vọng khi ăn ở chung chạ với hai người con gái ngoài hôn thú.

Sự ngông cuồng, ngang ngược của Augustinô chứng minh cho thấy, bản chất của ngài là thích tự do, không muốn bị ràng buộc. Thế nên, chúng ta không lạ gì khi Augustinô quyết định đi sang Milanô nước Ý để tránh sự theo dõi và chăm sóc của người mẹ. Tại đây, con người này tiếp tục đi theo đường tội lỗi để chạy theo danh vọng, phù hoa và khoái lạc.

Trên đây chính là sự thật về cuộc đời của thánh Augustinô mà chính ngài đã kể lại trong cuốn *"Tự Thuật"*.

Trên đây chính là những *"điển tích"* trong tội của Augustinô. Tuy nhiên, cuộc đời của thánh nhân còn có những *"điển tích"* trong ân sủng. Chính vì có sự thay đổi này mà ngài đã trở thành đáng *"rất thánh"* trong khi còn trẻ thì lại *"rất đời"*! Bởi lẽ: *"Kkhông có việc gì mà Thiên Chúa không làm được"*.

2. Augustinô và những *"điển tích"* trong ân sủng

Khi nói đến cuộc đời của thánh Augustinô, chúng ta không thể không nhắc đến mẫu gương cầu nguyện và hy sinh của người mẹ là thánh Mônica.

Mẹ ngài là một người đức hạnh, luôn yêu thương, hy sinh và chấp nhận tất cả cho chồng và con để xây dựng hạnh phúc gia đình. Không chỉ dừng lại ở đấy, bà còn thao thức và trăn trở tột cùng khi thấy con mình đang xa dần sự sống đời đời là ơn cứu độ.

Vì không muốn con mình bị trầm luân trong tội và mất hạnh phúc Thiên Đàng, nên bà đã cầu nguyện trong chay tịnh và nước mắt, đồng thời theo con đến tất cả mọi góc ngách, hầu mong sao con mình thay đổi và được ơn trở lại.

Quả thật, Thiên Chúa đã ân thưởng và ban tặng cho bà ân huệ lớn lao: Augustinô được ơn trở lại với Chúa và Giáo Hội. Vào thứ bảy Tuần Thánh năm 387, Augustinô được lãnh Bí tích Thánh Tẩy cùng với con trai là Adéodat và bạn của ngài là Alipius.

Từ khi trở thành người Công Giáo, Augustinô đã *"thay thái độ để đổi cuộc đời"*.

Nếu trước kia, Augustinô là một con người không có gì để khen, thì nay, nhờ sự trở lại, ngài đã được nhiều thế hệ ca ngợi.

Nếu trước kia Augustinô là người lớn lên trong tội, sống trong tội, vương vấn tội lụy trần ai, thì giờ đây ngài là một con người tốt lành thánh thiện. Ngài yêu mến Thiên Chúa đến say mê, đến nỗi khi cảm nghiệm được lòng thương xót của Thiên Chúa dành cho mình, ngài đã thốt lên: *“Lạy Chúa, con yêu Chúa quá muộn màng!”*; và *“Lạy Chúa, Chúa dựng nên con cho Chúa, linh hồn con luôn khắc khoải cho đến khi được nghỉ yên trong Chúa”*. Song song với việc yêu mến Chúa, ngài còn yêu con người đến mức anh hùng. Vì thế, ngay sau khi mẹ ngài qua đời, ngài trở về Carthage và bán hết tài sản để cho người nghèo.

Nếu trước kia Augustinô là người phản Giáo Hội, đi theo tà thuyết, thì giờ đây, ngài trở thành người bảo vệ đức tin Công Giáo trong vai trò là tu sĩ, linh mục, giám mục. Nhất là qua những tác phẩm thể giá về triết học, thần học, chú giải Thánh Kinh...

Đây phải nói là những nguồn tài liệu phong phú và giá trị trong việc hộ giáo, củng cố đức tin và góp phần đào tạo hàng ngũ linh mục sau này.

Cuộc đời tại thế của thánh nhân được khép lại ngày 28 tháng 8 năm 430 tại Hippôn, hưởng thọ 76 tuổi.

Là kitô hữu lúc 33 tuổi, làm linh mục lúc 36 tuổi, được tấn phong giám mục lúc 41 tuổi, cuộc đời của thánh nhân có thể gồm tóm trong một câu: ***“Từ tội nhân trở thành thánh nhân”***.

Như vậy, chúng ta thấy: *“Thánh nhân nào cũng có quá khứ, tội nhân nào cũng có tương lai”*.

Mừng lễ thánh Augustinô hôm nay, chúng ta học được bài học từ sự kiên trì, hy sinh trong nước mắt và cầu nguyện của thánh Mônica. Tin tưởng vào quyền năng của Thiên Chúa, vì: *“Đối với con người thì không thể, nhưng đối với Thiên Chúa thì mọi sự đều có thể”*.

Chúng ta cũng không bao giờ thất vọng đến độ không dám chạy đến với lòng thương xót của Chúa, để được gội rửa, hầu trở nên trong sạch, để làm lại cuộc đời trong ân sủng của Thiên Chúa. Hãy cậy trông, phó thác và tin tưởng vào tình thương của Thiên Chúa, vì ơn cứu độ của chúng ta nhờ vào hy vọng.

Lạy Thiên Chúa là Cha Giàu Lòng Thương Xót, xin cho chúng con biết dâng những hy sinh và lời cầu nguyện cho những người tội lỗi được ơn trở lại. Xin Chúa cũng ban cho chính chúng con được trở về với Chúa từng ngày, để không bị rơi vào thất vọng và mất niềm tin. Amen.

VỀ MỤC LỤC

Suy niệm Tin Mừng Chúa nhật XVIII Năm – C

(Lc 12, 13-21)

"Hư không trên các sự hư không". Đây là lời của ông Côhelét con vua Đa-vít trong sách Giảng Viên, (Bài đọc I). Côhélet là một vị vua khôn ngoan, ông nhìn thế giới với cái nhìn hướng thượng và truyền lại cho các môn sinh. Một trong các môn sinh lấy lại lời dạy của Thầy và đào sâu hơn: *"Hư không trên các sự hư không, và mọi sự đều hư không"* (Gv 1,2). Sự khôn ngoan này đã trở thành cách ngôn dân gian để con người nhìn thế giới mình đang sống với sự tỉnh táo, không ảo tưởng, với hy vọng những cố gắng của con người sẽ không bị tiêu tan vô ích trong một thế giới thấp hèn!

Tuy nhiên, đây là dịp để chất vấn chúng ta về vị trí của mình trên trái đất này và cách thức chúng ta quản lý thế giới. Chính trong bối cảnh này mà Đức Giêsu ngang qua dòng người, ở giữa đám đông vây quanh Người, với tất cả khổ đau và kêu cứu. Một người trong nhóm họ lên tiếng thưa : *"Lạy Thầy, xin Thầy bảo anh tôi chia gia tài cho tôi"* (Lc 12, 13). Đức Giêsu bỗng dừng bị đặt làm trọng tài giữa hai người trong tương quan nhân loại. Có người hỏi : vì lý do gì mà người kia lại thưa với Đức Giêsu một điều như thế, Người đâu phải là một quan tòa chuyên xử các vụ chia cắt gia tài của các gia đình ? Tuy nhiên chúng ta không vội kết án người này. Anh ta có hai lần đúng khi chạy đến nhờ Đức Giêsu. Trước hết đối với Đức Giêsu không có gì vô nghĩa, thứ đến Đức Giêsu với tư cách là Thầy, Người hoàn toàn có quyền làm trọng tài để giải quyết cho anh vấn đề anh nêu ở trên, nên chạy đến Người cầu cứu!

Tuy nhiên Đức Giêsu nhanh chóng gạt đi và dứt khoát từ chối can thiệp vào những chuyện như thế : *"Hỡi người kia, ai đã đặt Ta làm quan xét, hoặc làm người chia gia tài cho các người?"* (Lc 12,14). Đức Giêsu không can thiệp, nhưng Người lại chỉ cho cách cần phải giải quyết những vấn đề đó với tinh thần nào : *"Các người phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, vì không hề ai được dư giả, thì mạng sống người ấy nhờ của cải mà được bảo đảm đâu"* (Lc 12,15).

Trở lại bài đọc I ta thấy : *"Kẻ này làm việc vất vả trong sự khôn ngoan, hiểu biết và lo lắng, rồi phải để sự nghiệp lại cho người ở nhưng không, thì thật là hư không và tai hại lớn lao"* (Gv 1,3). Ở đây *"kẻ làm việc vất vả trong sự khôn ngoan"* phải kể đến là cha mẹ hai anh, nên hai anh có lý để tranh dành của cải họ được kế thừa.

Câu *"Hư không trên các sự hư không"* không thể hiện điều cam chịu nhưng mở ra con đường ân sủng cứu độ. Thật khôn ngoan khi biết rằng thế giới mà chúng ta đang sống không mang lại ý nghĩa tối hậu chúng ta tìm kiếm trong cuộc đời. Nhưng cũng thật sai lầm khi để mình bị giam hãm trong sự phi lý của thế gian này. Thánh Phaolô trong bài đọc II mời gọi chúng ta tìm kiếm những sự cao siêu trên trời (x. Cl 3, 1).

Câu hỏi được đặt ra : chúng ta đang bám víu vào ai và cái gì ? Dụ ngôn Đức Giêsu kể trên dành cho chúng ta là những kẻ đang ngồi đây, đang tiêu tán cho những dự án và lo lắng mà không biết rằng thế giới này là hư không (ý nghĩa văn chương hư không có nghĩa là hơi nước đọng lại, phù du), chúng ta hy vọng sẽ thỏa mãn và ổn định lâu dài. Một ngày kia, người giàu tỉnh giấc, đau buồn vì của cải thế gian này không còn là của ông nữa.

Người nhà giàu bị trách, không phải vì ông thu góp của cải, những của cải, vật chất đời này không phải là xấu, nhưng tự bản chất, chúng không có giá trị bền vững. Xấu là ở chỗ lòng ông bám bấu trọn vẹn vào chúng, ông đã quên đi cái được cái mất và ý nghĩa cuộc đời. Ông muốn *"nghỉ ngơi"*, ông muốn bình an *"trong nhiều năm"* (x. Lc 12,19). Liệu có phải là mục đích cuộc đời của ông không? Tại sao? Ông có chắc rằng ông có thể tự cho mình nghỉ ngơi vui chơi không ? Những thứ mà ông đang sở hữu có mang lại bình an và niềm vui không? " Đó chính là lý do Đức Giêsu cho ông là *"kẻ ngu dại"* (Lc 12,20). Vì hạnh phúc bền lâu không đến từ thế gian này mà đến từ Thiên Chúa. Ông đã nhầm khi chọn cái tạm bợ (đời này) làm chỗ dựa bền vững.

Mỗi lần *"kẻ ngu dại"* trong Tin Mừng xuất hiện là một lần Thánh Phaolô hỏi chúng ta về vấn đề này : trong cuộc đời, anh em có *"bê tha, nhờ bản, dục vọng, ước muốn sáu và thêm khát hưởng thụ không ?"* Chúng ta có chắc rằng *"Hư không trên hết các sự hư không?"* Trong đời ta có còn những thần tượng tạm bợ ở đời này không ? Đây là lúc chúng ta gạt bỏ *"những thủ đoạn của người xưa"*, vì ngu dại chọn lựa sự hư không khi Đức Kitô trao ban cho chúng ta những phương tiện để xây dựng trên sự bền vững.

Phải chăng lời của ông Côhelét trong sách Giảng Viên : *"Hư không trên hết các sự hư không"* không phải là một tiếng kêu đầy thất vọng và chán chường sao? Tác giả của Sách Giảng Viên đã bày tỏ nỗi buồn và thất vọng của mình về sự đời, về những việc làm thuần túy nhân loại, vì chúng không mang lại lợi ích bền và không hề có giá trị tồn tại vĩnh cửu.

Đức Giêsu và tác giả Sách Giảng Viên nhấn nhủ chúng ta hay rằng, tất cả là hư không, là làm lẫn khi con người chỉ lo tìm địa vị, quyền hành và đặt hết tin tưởng của mình vào những sự vật chóng qua, mà lại sao nhãng việc tích trữ các của cải thiêng liêng, thực thi các việc lành phúc đức bác ái, thì chỉ là những kẻ đại dột và thua thiệt. Vì một ngày kia, khi chết, chúng ta sẽ làm được gì với những thứ của cải vật chất chúng ta từng ký cốp cả đời? Chúng ta đã trang bị, sửa soạn cho mình được những gì khi phải ra trước tòa Thiên Chúa? Mọi vất vả khó nhọc của những kẻ sống như thế sẽ hoàn toàn hư không!

Đây là một lời dạy khôn ngoan luôn mang tính cách thời sự. Vì trong thời đại chúng ta, nhiều người đang bỏ quên đi các giá trị tinh thần vĩnh cửu và cố chạy theo tìm kiếm cái tạm thời mau qua và chóng hết.

Thánh Gioan Maria Vianey nói: "Không có gì vững bền cả. Đời sống sẽ qua đi... danh giá cũng sụp đổ, của cải rồi sẽ tiêu tan, sức khỏe cũng bị tấn công, chúng ta ra đi như làn gió. "

Lạy Chúa, xin giúp chúng con biết tìm kiếm và tích lũy những thực tại của Nước Chúa. Amen.

VỀ MỤC LỤC

MỐI TỘI ĐẦU: THAM LAM

CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN NĂM C (31/07/2016)

[Gv 1,2; 2,21-23; Cl 3,1-5.9-11; Lc 12,13-21]

I. DẪN VÀO PHỤNG VỤ

Nếu suy nghĩ một cách bình tĩnh và khách quan, chúng ta phải nhìn nhận rằng rất nhiều điều tồi tệ, xấu xa (nên không nói là tất cả) của cá nhân, tập thể, xã hội đều do lòng tham mà ra. Có nhiều người vì tham lam của cải mà làm hàng giả, hàng độc hại cho xã hội. Có nhiều người khác, vì tham lam của cải mà tham nhũng, lừa gạt, ăn cắp của công. Lại có nhiều người, vì tham quyền lực mà đàn áp hãm hại người khác. Cũng còn có người, vì tham lam sự vui thú xác thịt mà phá hoại các giá trị đạo đức và cho làm gia đình tan nát.

Trong bối cảnh chung ấy của xã hội con người, chúng ta thấy giáo lý của đạo Phật về diệt dục (lòng tham) là có giá trị. Chúng ta càng hiểu sâu xa hơn giáo lý của Ki-tô giáo về sự phù vân (chóng qua/giả trá) của tất cả các thực tại trần thế: của cải, danh vọng chức quyền, lạc thú v.v.. và lời khuyên răn chí lý của Ki-tô giáo là hãy tìm kiếm những gì thuộc về thượng giới.

II. LẮNG NGHE & TÌM HIỂU LỜI CHÚA TRONG BA BÀI THÁNH KINH

2.1 Lắng nghe Lời Chúa trong bài đọc 1 (Gv 1,2; 2,21-23): Chuyện gì xảy ra cho con người sau bao mối bận tâm và bao gian lao vất vả và nó phải chịu dưới ánh mặt trời.

²Ông Cô-he-lét nói: "Phù vân, quả là phù vân. Phù vân, quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân.

²¹Quả thế, có người đã đem hết khôn ngoan và hiểu biết mà làm việc vất vả mới thành công, rồi lại phải trao sự nghiệp của mình cho một người đã không vất vả gì hết. Điều ấy cũng chỉ là phù vân và lại là đại họa. ²²Chuyện gì xảy ra cho con người sau bao mối bận tâm và bao gian lao vất vả nó phải chịu dưới ánh mặt trời?

²³Phải, đối với con người ấy, trọn cuộc đời chỉ là đau khổ, bao công khó chỉ đem lại ưu phiền! Ngay cả ban đêm, nó cũng không được yên lòng yên trí. Điều ấy cũng chỉ là phù vân!

2.2 Lắng nghe Lời Chúa trong bài đọc 2 (Cl 3,1-5.9-11): Anh em hãy tìm kiếm những gì thuộc về thượng giới, nơi Đức Ki-tô đang ngự. ¹Thưa anh em, anh em đã được trỗi dậy cùng với Đức Ki-tô, nên hãy tìm kiếm những gì thuộc thượng giới, nơi Đức Ki-tô đang ngự bên hữu Thiên Chúa. ²Anh em hãy hướng lòng trí về những gì thuộc thượng giới, chứ đừng chú tâm vào những gì thuộc hạ giới. ³Thật vậy, anh em đã chết, và sự sống mới của anh em hiện đang tiềm tàng với Đức Ki-tô nơi Thiên Chúa. ⁴Khi Đức Ki-tô, nguồn sống của chúng ta xuất hiện, anh em sẽ được xuất hiện với Người, và cùng Người hưởng phúc vinh quang.

⁵Vậy anh em hãy giết chết những gì thuộc về hạ giới trong con người anh em: ấy là gian dâm, ô uế, đam mê, ước muốn xấu và tham lam; mà tham lam cũng là thờ ngẫu tượng.

⁹Anh em đừng nói dối nhau, vì anh em đã cời bỏ con người cũ với những hành vi của nó rồi, ¹⁰và anh em đã mặc lấy con người mới, con người hằng được đổi mới theo hình ảnh Đấng Tạo Hóa, để được ơn thông hiểu. ¹¹Vậy không còn phải phân biệt Hy Lạp hay Do Thái, cắt bì hay không cắt bì, man di, mọi rợ, nô lệ, tự do, nhưng chỉ có Đức Ki-tô là tất cả và ở trong mọi người.

2.3 Lắng nghe Lời Chúa trong bài Tin Mừng (Lc 12,13-21): Những gì người sắm sẵn đó sẽ về tay ai? ¹³Khi ấy có người trong đám đông nói với Đức Giê-su rằng: "Thưa Thầy, xin Thầy bảo anh tôi chia phần gia tài cho tôi." ¹⁴Người đáp: "Này anh, ai đã đặt tôi làm người xử kiện hay người chia gia tài cho các anh?" ¹⁵Và Người nói với họ: "Anh em phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, không phải vì dư giả mà mạng sống con người được bảo đảm nhờ của cải đâu."

¹⁶Sau đó Người nói với họ dụ ngôn này: "Có một nhà phú hộ kia, ruộng nương sinh nhiều hoa lợi, ¹⁷mới nghĩ bụng rằng: "Mình phải làm gì đây? Vì còn chỗ đâu mà tích trữ hoa màu! ¹⁸Rồi ông ta tự bảo: "Mình sẽ làm thế này: phá những cái kho kia đi, xây những cái lớn hơn, rồi tích trữ tất cả thóc lúa và của cải mình vào đó. ¹⁹Lúc ấy ta sẽ nhủ lòng: hồn ta hỡi, mình bây giờ ê hề của cải, dư xài nhiều năm. Thôi, cứ nghỉ ngơi, cứ ăn uống vui chơi cho đã! ²⁰Nhưng Thiên Chúa bảo ông ta: "Đồ ngốc! Nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng ngươi, thì những gì ngươi sắm sẵn đó sẽ về tay ai? ²¹Ấy kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa, thì số phận cũng như thế đó."

III. KHÁM PHÁ CHÂN DUNG VÀ SỨ ĐIỆP LỜI CHÚA TRONG BA BÀI THÁNH KINH

3.1 Chân dung Thiên Chúa trong 3 bài Thánh Kinh

3.1.1 Bài đọc 1 (Gv 1,2; 2,21-23) là trích đoạn của Sách Giảng Viên là một trong những Sách Giáo Huấn hay Khôn Ngoan của bộ Thánh Kinh. Trích đoạn trên là một đúc kết kinh nghiệm về cuộc sống của con người với bao lầm than, vất vả và khổ đau.

→ Qua đoạn Sách Gv 1,2; 2,21-23 chúng ta không thấy nhắc đến Thiên Chúa một cách rõ ràng; nhưng chúng ta hiểu được ẩn ý của tác giả là muốn khuyên nhủ mọi người tìm kiếm Thiên Chúa là Đấng duy nhất có thể đem lại hạnh phúc thật cho con người vì chỉ có một mình Thiên Chúa mới thỏa mãn được những khát vọng thâm sâu và chính đáng của con người về chân-thiện-mỹ, về trường-sinh-bất-tử.

3.1.2 Bài đọc 2 (Cl 3,1-5.9-11) là những lời khuyên chí tình của Thánh Phao-lô về cách người Ki-tô hữu phải sống: đó là không tìm kiếm những gì hư nát mà tìm kiếm những gì tồn tại vĩnh cửu trong Vương quốc của Thiên Chúa, của Chúa Ki-tô Giê-su. Cách thế là tiêu diệt con người cũ của chúng ta để con người mới phát triển. Con người cũ thì tham sân si tức ưa chuộng gian dâm, ô uế, đam mê, ước muốn xấu và tham lam; còn con người mới thì sống thanh thoát, không nô lệ cho tình dục, của cải, hay danh vọng.

→ Trong đoạn thư gửi tín hữu Cl 3,1-5.9-11 chúng ta khám phá ra Chúa Giê-su Ki-tô là Con Người Mới tuyệt hảo mà Thiên Chúa đã ban cho nhân loại để Người trở thành đối tượng và gương mẫu cho mọi Ki-tô hữu tìm kiếm và noi theo.

3.1.3 Bài Tin Mừng (Lc 12,13-21) là quan điểm của Chúa Giê-su Ki-tô về giá trị “tương đối” của của cải vật chất đời này. Dù của cải vật chất có giá trị và cần thiết cho cuộc sống, nhưng không đáng để con người phải bỏ hết sức lực mà thu vén đến độ quên lãng những thứ còn quan trọng và giá trị hơn nhiều đối với con người. Nguy cơ của con người là để lòng tham chi phối, thậm chí điều khiển và định hướng cách sống của mình.

→ Qua Bài Phúc Âm Lc 12,13-21 chúng ta khám phá ra Chúa Giê-su là Thầy Dạy về giá trị đích thực của con người. Theo quan niệm thông thường của người đời thì người giàu có là người được bảo đảm. Vì thế mà ai nấy đều tìm mọi cách để trở nên giàu có. Nhưng theo quan điểm của Chúa Giê-su thì giàu có đích thực là giàu có trước mặt Thiên Chúa, tức giàu về lòng tin, lòng cậy và lòng mến, giàu về nhân đức và ơn sủng, giàu về hy sinh từ bỏ và khiêm nhường phục vụ tha nhân.

3.2 Sứ điệp của Lời Chúa

Sứ điệp của Lời Chúa hôm nay được gói gọn trong lời này: ***“Anh em phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, không phải vì dư giả mà mạng sống con người được bảo đảm nhờ của cải đâu.”***

IV. SỐNG VỚI CHÚA VÀ THỰC THI SỨ ĐIỆP CỦA NGƯỜI

4.1 Sống với Thiên Chúa là Đấng giàu có tốt cùng nhưng đã chia sẻ với tạo vật và loài người sự giàu có của mình và đã ban Con Một cho loài người để dạy chúng ta biết con đường hạnh phúc thật.

4.2 Thực thi sứ điệp Lời Chúa

Lời Chúa hôm nay mời tôi nhìn vào tâm hồn và cách sống của mình xem tôi có tham lam mọi thứ không? Đối với tôi, của cải vật chất, danh vọng, chức quyền, lạc thú có quan trọng hơn đời sống thanh thoát, khó nghèo, từ bỏ và tin tưởng vào Chúa Quan Phòng không?

V. CẦU NGUYỆN CHO THẾ GIỚI VÀ HỘI THÁNH

5.1 «Phù vân, quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân!» Chúng ta hãy dâng lời cầu xin Chúa cho biết bao người trong thế giới ngày nay đang say sưa chạy theo của cải vật chất và quyền lực mà không ý thức được rằng đó chỉ là những thứ chóng qua và nguy hiểm cho phần rỗi của họ.

Xướng: Chúng ta cùng cầu xin Chúa!

Đáp: Xin Chúa nhận lời chúng con!

5.2 «Anh em hãy hướng lòng trí về những gì thuộc thượng giới, chớ đừng chú tâm vào những gì thuộc hạ giới.» Chúng ta hãy dâng lời cầu xin Chúa cho Đức Giáo Hoàng Phan-xi-cô, cho các Hồng Y, Giám Mục, Linh Mục và Phó Tế và cho hết mọi Ki-tô hữu để mọi thành

phần Dân Chúa biết chọn nếp sống siêu thoát và khó nghèo để làm chứng cho các giá trị trường cửu của Phúc Âm.

Xướng: Chúng ta cùng cầu xin Chúa!

Đáp: Xin Chúa nhận lời chúng con!

5.3 «Ấy kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa, thì số phận cũng như thế đó.» Chúng ta hãy dâng lời cầu xin Chúa cho các Ki-tô hữu trong cộng đoàn giáo xứ chúng ta, để mọi giáo dân nam nữ, già trẻ biết đầu tư cho đời sống tâm linh của mình và của gia đình mình.

Xướng: Chúng ta cùng cầu xin Chúa!

Đáp: Xin Chúa nhận lời chúng con!

5.4 «Vậy anh em hãy giết chết những gì thuộc về hạ giới trong con người anh em: ấy là gian dâm, ô uế, đam mê, ước muốn xấu và tham lam.» Chúng ta hãy dâng lời cầu xin Chúa cho những người có chức, có quyền và có tiền trong đạo cũng như ngoài đời, để những người ấy có đủ dũng cảm và sức mạnh thiêng liêng mà chiến thắng các cơn cám dỗ của “gian dâm, ô uế, đam mê, ước muốn xấu và tham lam.”

Xướng: Chúng ta cùng cầu xin Chúa!

Đáp: Xin Chúa nhận lời chúng con!

Giêrônimô Nguyễn Văn Nội.

VỀ MỤC LỤC

CÓ NGHI THỨC NÀO GỌI LÀ “TRAO TÁC VỤ LINH MỤC” KHÔNG ?

Trước đây tôi đã có dịp nói qua về các nghi thức (Rites) trong Giáo Hội Công Giáo, đặc biệt về cái gọi là “**trao tác vụ linh mục**” như người ta đã gọi ở một vài nơi bên ViệtNam. Nay tôi lại thấy xuất hiện trên một trang mạng điện tử cụm từ trên đây , nên tôi thấy cần phải nói rõ lại một lần nữa như sau:

Trước Công Đồng Vaticanô II (1962-65), liên quan đến các chức Thánh (Ordo= Holy Orders)) được trao trong Giáo Hội Công Giáo thời đó, có các chức thánh sau đây:

I. Bốn chức thánh nhỏ (minor Orders) gồm có

1. Chức giữ và mở cửa nhà thờ (Porter)
2. Chức đọc Sách Thánh (Reader)

3. Chức trừ quỷ (Exorcist)
4. Chức Giúp Lễ (Acolyte)

Nhưng trước khi được trao các chức nhỏ nói trên, đại chủng sinh phải được lãnh nghi thức cắt tóc (Tonsure)

II. Các chức thánh lớn (major Orders) gồm có:

1. Chức Phụ Phó Tế (Subdiaconate)
2. Chức Phó Tế (diaconate)
3. Chức linh mục (Presbyterate)
4. Chức Giám mục (Episcopate)

Sau Công Đồng Vaticanô II, các chức thánh nhỏ nói trên đã được sửa đổi để chỉ còn lại hai thừa tác vụ (ministry) đọc sách và giúp lễ như sau:

1. Bãi bỏ nghi thức cắt tóc
2. Bãi bỏ hai chức giữ và mở cửa nhà thờ (Porter) và chức trừ quỷ (Exorcist)

Hai chức thánh nhỏ đọc sách và giúp lễ được thay đổi thành hai thừa tác vụ đọc sách và giúp lễ :

1. Ministry of Reader
2. Ministry of Acolyte

Bãi bỏ luôn chức Phụ Phó Tế (Subdiaconate) để chỉ còn hai chức thánh lớn (Major Orders) là Chức Phó Tế và Chức Linh mục .Nghĩa là, từ sau Công Đồng Vaticanô II cho đến nay , Giáo Hội chỉ còn ba chức Thánh sau đây:

- 1- Chức Phó Tế (Diaconate)
- 2- Chức Linh mục (Presbyterate)
- 3- Chức Giám mục (Episcopate) (x Giáo luật số 1009&1)

Vì không còn là các chức thánh nhỏ nữa, nên chỉ có nghi thức trao tác vụ đọc sách và giúp lễ. (Installation of ministries of Reader and Acolyte). Và vì không còn là chức thánh nữa, nên các đại chủng sinh đã lãnh hai tác vụ nói trên vào cuối năm thần I và II, sẽ không bị ràng buộc phải xin tháo gỡ (dispensation) nếu không muốn tiến lên lãnh nhận chức thánh Phó Tế và Linh mục. Và hiện nay, vì nhu cầu cho rước lễ và phụ giúp bàn thánh, giáo dân cũng được phép lãnh tác vụ giúp lễ để phụ cho rước lễ và lau chùi (purify) chén thánh sau khi cho rước lễ.

Các thừa tác viên bất thường cho rước lễ, hay còn gọi thông thường là các thừa tác viên Thánh thể (Extraordinay ministers for Holy Communion), nếu không có tác vụ giúp lễ (Ministry of Acolyte) thì chỉ được phép phụ giúp cho rước lễ, chứ không được phép lau chùi chén thánh sau khi cho rước lễ.

Cũng cần nói thêm ở đây là các thừa tác viên Thánh Thể này chỉ được cần đến khi không có đủ linh mục hay phó tế cho rước Lễ mà thôi. Nghĩa là khi có đông linh mục đồng tế và phó tế phụ giúp Bàn Thánh, thì không cần đến các thừa tác viên bất thường kia cho rước lễ nữa. Một điểm quan trọng nữa là các thừa tác viên bất thường này không được phép tự ý lấy Mình Thánh từ trong Nhà Tạm (Tabernacle) hay trên Bàn Thờ để bỏ vào các đĩa đựng Mình Thánh, hay lấy chalice đựng Máu Thánh để đổ ra các chén đựng Máu Thánh như nhiều nơi ở Mỹ đang làm sai. Lại nữa, Thừa Tác viên Thánh Thể không có tác vụ giúp lễ thì không được phép lau chùi các chén thánh sau khi cho rước lễ. Việc lau chùi (purification) này phải do chính linh mục, phó tế hay thừa tác viên giúp lễ được làm mà thôi.

Liên quan đến các Nghi Thức trao tác vụ đọc sách và giúp lễ , nhất là Lễ truyền Chức thánh Phó Tế , linh mục và Giám mục, Sách Nghi Lễ (Rites) của Giáo Hội Công Giáo do Đức cố Giáo Hoàng Phaolô VI ký ban hành ngày 15 tháng 8 năm 1972 thì chỉ có các Nghi Thức và Lễ Truyền Chức sau đây:

- 1- Nghi Thức trao tác vụ đọc sách (Institution of readers)
  - 2- Nghi Thức trao tác vụ giúp lễ (Institution of Acolytes)
  3. Nghi Thức chấp nhận tư cách ứng viên để lãnh nhận Chức Thánh
- Phó Tế và Linh mục (Admission to Candidacy for Ordination as Deacons and Priests)
4. Lễ truyền chức Phó Tế (Ordination of a deacon)
  5. Lễ truyền chức linh mục (Ordination of a Priest)
  6. Lễ thánh hiến hay truyền chức Giám mục (Consecration or Ordination of a Bishop)

Ngoài các Nghi Thức và Lễ truyền chức nói trên ra, tuyệt đối không có nghi thức nào gọi là “ **trao tác vụ linh mục**” cả. Do đó, ai tự ý tung ra cái gọi là “Nghi thức trao tác vụ linh mục” này là đã không hiểu gì về truyền thống Giáo Hội liên quan đến các Nghi Thức (Rites) và các Lễ truyền chức thánh. Hơn thế nữa, còn lẫn lộn giữa thừa tác vụ (ministerium=ministry) và chức thánh (Ordo=holy Order).

Nói rõ hơn, phải có chức thánh cấp Phó Tế, thì mới được thi hành các tác vụ -hay thừa tác vụ- Phó tế (diaconal ministries) có chức thánh linh mục thì mới được thi hành tác vụ linh mục (priestly ministries) có chức thánh Giám mục thì mới được thi hành các tác vụ Giám mục (Episcopal ministries).

Cho nên, phải nói là lễ truyền chức Phó tế, Linh mục hay Giám mục trước khi được thi hành các thừa tác vụ liên hệ. Các chức thánh này phải được trao trong Thánh lễ truyền chức , nên phải nói là Lễ Truyền Chức Phó Tế, linh mục hay Giám mục, chứ không được nói là Nghi Thức trao tác vụ Phó tế hay Linh mục như người ta đã tự ý “phăng ra” một cách sai lầm. Phăng ra như vậy trước hết là không hiểu sự khác biệt giữa chức thánh và thừa tác vụ. Chức thánh thì được lãnh nhận trong Thánh Lễ Truyền Chức (Mass of Ordination), còn tác vụ thì được Giám mục liên hệ trao cho Phó tế hay Linh mục sau khi đã được truyền chức.

Khi nói đến trao tác vụ là nói đến hai tác vụ đọc sách và giúp lễ. Vì đây không còn là chức thánh mà chỉ là tác vụ, nên có thể được cử hành ngoài Thánh Lễ và người trao tác vụ không buộc phải là Giám mục, mà có thể là Bề Trên Chung viện hay Bề Trên Dòng hay Tu Hội,

trong khi chỉ có Giám mục mới được truyền các chức thánh cấp Phó Tế, Linh mục hay Giám mục.

Lại nữa, một Phó tế hay Linh mục, sau khi được chịu chức thánh và muốn thi hành thừa tác vụ của mình, thì phải được Giám mục mà mình trực thuộc trao cho năng quyền (Faculty) để thi hành tác vụ Phó Tế như phụ giúp Bàn Thánh, đọc và chia sẻ lời Chúa trong Thánh Lễ (với sự cho phép của cha xứ nơi mình phục vụ) , chứng hôn phối, rửa tội cho trẻ em (nếu cha xứ yêu cầu) cử hành nghi thức an táng. Phó tế không được rửa tội cho người lớn (Adults) vì người lớn khi lãnh nhận bí tích Rửa tội thì cũng được lãnh bí tích Thêm sức và Thánh Thể luôn, nên chỉ có linh mục hay Giám mục rửa tội và thêm sức mà thôi, Tuy nhiên, nhiên trong trường hợp khẩn cấp nguy tử, thì Phó tế hay bất cứ ai, kể cả người chưa được rửa tội, đều được phép rửa tội cho người lớn và trẻ em, với điều kiện dùng nước và công thức Chúa Ba Ngôi và làm theo ý Giáo Hội (x SGLGHCG số 1256)

Muốn thi hành các tác vụ linh mục như cử hành Thánh Lễ ,giảng lời Chúa, Rửa tội, Thêm sức, hòa giải, sức dầu bệnh nhân, chứng hôn... thì linh mục phải được giám mục của mình trao cho các năng quyền tương ứng thì mới thi hành được các thừa tác vụ này. Nghĩa là phải có chức linh mục trước, rồi Giám mục mà linh mục trực thuộc mới trao cho năng quyền trong thư bổ nhiệm hay bài sai-. Sau đó linh mục mới có thể thi hành hợp pháp các thừa tác vụ nói trên. Bài sai này không được trao trước lễ Truyền Chức mà chỉ được trao cho linh mục sau khi đã được truyền chức. Nếu không có bài sai với năng quyền này của Giám mục, thì không linh mục nào được thi hành tác vụ của mình, dù cho có chức thánh linh mục.

Nếu vì lý do gì mà năng quyền trên bị rút (hay còn gọi nôm na là bị treo chén) thì linh mục tạm thời hay vĩnh viễn không được thi hành các tác vụ linh mục của mình cho đến khi năng quyền trên được trao lại. Như thế càng chứng tỏ sự sai lầm khi nói “lễ trao tác vụ linh mục”, vì không hề có loại nghi thức này trong Giáo Hội Công Giáo từ xưa đến nay.

Tóm lại, danh xưng phải chính xác khi nói đến các Nghi Thức và Thánh Lễ trong Giáo Hội để giúp giáo dân hiểu rõ và đúng khi họ tham dự việc cử hành một Nghi thức hay Thánh Lễ của Giáo Hội

Nhân tiện cũng xin nói thêm ở đây là khi một Giám mục được sai đến cai quản ở một Địa Phận khác , thì chỉ có Lễ nhậm chức (Installation Mass) chứ không có lễ truyền chức hay tấn phong cho giám mục đó, vì ngài đã có chức giám mục ở địa phận khác trước khi được Đức Thánh Cha bổ nhiệm đến một địa phận mới. Chỉ khi nào tân giám mục chưa có chức giám mục, thì mới có lễ truyền chức và nhậm chức (Mass of Ordination and Installation) cho tân giám mục đó. Lễ Nhậm chức không phải là Lễ tấn phong của giám mục nào. Vậy xin đừng lầm lẫn hai việc này.

Lm.Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn.

VỀ MỤC LỤC

DANH THƠM TIẾNG TỐT

Lễ Nhớ hai thánh Gioakim và Anna, nhằm nhắc nhở cho mọi người Công Giáo phải ý thức sống Tín Điều Các Thánh Cùng Thông Công : Để đền đáp những người ta thụ ơn, không có

cách nào hơn là ta phải nên Thánh. Thực vậy, Đức Maria không thể nào đền đáp công ơn cha mẹ đã sinh dưỡng mình, nếu Maria không thuộc trọn về Chúa, không trở nên Mẹ Thiên Chúa. Vinh dự của vợ chồng Gioakim và Anna, của Đức Maria, của người Công Giáo trời vượt hơn vinh quang của hết thầy mọi người không thuộc Hội Thánh Chúa Kitô.

Theo truyền thống, Bà Anna sinh tại Belem, kết hôn với Ông Gioakim người Nadaret, cả hai đều là dòng dõi Thánh vương Đavít. Trong Protoevangelium of James, Thánh Gioakim được mô tả là người giàu có và đạo đức, thường giúp đỡ người nghèo và tới Đền thờ tại Sepporis.

Truyền thống nói rằng cha mẹ của Đức Maria mới đầu sống ở Galilê, sau đó định cư ở Giêrusalem. Tuy nhiên, Bà Anna là phụ nữ son sẻ, Ông Gioakim bị các thầy thượng tế sa thải và từ chối lễ vật hy sinh của ông, vì việc Bà Anna không có con được hiểu là việc không đẹp lòng Chúa. Ông Gioakim rút vào hoang địa để ăn chay và đền tội 40 ngày. Lúc đó các thiên thần hiện ra hứa với Ông Bà Gioakim và Anna là sẽ có con nối dõi. Sau đó, Ông Gioakim trở lại Giêrusalem và đón Bà Anna tại cổng thành. Có niềm tin cổ cho rằng đứa con sinh bởi người mẹ già là đã được tiền định về điều gì đó kỳ lạ. Trong Cựu ước có trường hợp của Bà Hannah, Thân mẫu của Ngôn sứ Samuel.

Truyền thuyết liên quan Ông Bà Gioakim và Anna có trong “Cổ Tích Vàng” và vẫn phổ biến trong nghệ thuật Kitô giáo cho tới khi Công đồng Trentô xác nhận đó là các sự kiện ngụ tạo.

Thánh Gioakim tượng trưng cho người gia trưởng mẫu mực đạo đức, thánh thiện và luôn sẵn sàng bảo vệ, nâng đỡ bà thánh Anna, còn bà thánh Anna được tôn sùng như mẫu gương của các bà mẹ, đồng thời Hội Thánh tặng cho bà danh hiệu Mẹ của Đức Trinh Nữ Maria. Sách ngụ thư của thánh Giacôbê có ghi: “ Hai ông bà đã già mà không có con, đây là một thử thách lớn lao của hai ông bà, nhưng cuối cùng thiên thần Chúa đã hiện ra loan báo cho hai ông bà một tin vui mừng: bà sẽ thụ thai và sinh ra Đức Trinh Nữ Maria và hai ông bà đã dâng Đức Mẹ trong đền thờ cho Thiên Chúa “.

Kinh Thánh gọi cho ta nhìn vào mọi dân mọi nước trên thế giới trải qua các thế hệ, thì ai cũng phải đồng ý với tác giả sách Đức Huấn ca : Có những người sinh ra cai trị đất nước nổi danh về quyền lực ; có những người nhờ trí thông minh mà giữ vai trò cố vấn cho các bậc vị vọng ; có những người dùng lời giáo huấn khôn ngoan dạy dỗ người khác ; có những người sáng tác thi ca du dương ; có những người giàu sang lắm quyền nhiều thế, sống bình an và hòa thuận trong gia đình, được nhiều người khen ngợi, được vẻ vang lúc sinh thời ; có những người lưu danh hậu thế cho người đời tán dương, nhưng rồi có lúc không ai muốn nhớ đến họ nữa, vì khám phá ra họ là kẻ thù của loài người ! như thế họ sinh ra đời mà như chẳng chào đời, con cháu họ cũng thế.

Với người Do Thái, tổ phụ Abraham, Isaac, Jacob, David, và các ngôn sứ đều có công lớn đối với dân tộc, bởi Chúa đã dùng các ngài làm nhiều điều kỳ diệu cho dân.

Ông Gioakim và bà Anna được Hội Thánh tôn vinh lên bậc hiển thánh nhờ “ăn theo” phúc lộc Chúa ở cùng Maria. Dầu “ăn theo”, nhưng ông Gioakim và bà Anna vẫn là “số một” của nhân loại xét trong thời Cựu Ước.

Vợ chồng gương mẫu và lý tưởng Gioakim và Anna mà Giáo hội mừng lễ hôm nay đã để lại cho đời một hạt ngọc quý giá, đó là Đức Maria. Các ngài thật diễm phúc vì thấy được người con mình sinh ra, nuôi dạy khôn lớn và thành đạt. Chúa Giêsu cho biết những ai đi theo Ngài làm môn đệ cũng được diễm phúc còn hơn thế nữa.

Được nghe, được thấy, được biết Chúa Giêsu không chỉ là một niềm tự hào theo kiểu tự nhiên được là người thân cận với một ông thầy nổi tiếng. Chúa Giêsu là Thầy dạy, là Con Thiên Chúa, là Đấng Cứu Độ; cho nên biết Ngài cũng đồng nghĩa là được Ngài cứu độ. Đó là điều mà “chư dân” chỉ nghe biết qua dụ ngôn, điều mà các ngôn sứ và nhiều người công chính mong nghe mà không được nghe, muốn thấy mà không được thấy.

Đôi mắt của thánh Gioakim và thánh Anna, đôi mắt của các môn đệ và đôi mắt của chúng ta thật là có phúc, như Đức Giêsu nói: “Còn anh em, mắt anh em thật có phúc vì được thấy”, bởi vì chúng ta được ơn nhận biết Đức Giêsu Nazareth là Đức Kitô, Con Thiên Hằng Sống và Ngôi Lời nhập thể. Đôi mắt có phúc là đôi mắt nhận biết Đức Giêsu Kitô; và đôi mắt nhận biết Đức Giêsu Kitô là đôi mắt sống đúng với ơn gọi của mình.

Cây thấy xanh tươi chưa chắc là đã tốt, nhưng phải là cây cho sinh nhiều hoa trái xinh tươi. Mẹ Maria là hoa trái quý hóa, tuyệt vời của ông bà thánh Gioakim và Anna... Dù rằng Tin Mừng không ghi lại điều gì về cha mẹ của Đức Trinh Nữ Maria, nhưng thánh truyền đã đề cập đến vai trò của hai ông bà Gioakim và Anna. Ta đi ngược dòng lịch sử cứu độ để hiểu hơn vai trò của thánh Gioakim và thánh Anna. Thánh Gioakim và thánh Anna có thể là cầu nối giữa Cựu Ước và Tân ước, giữa Israel cũ và Israel mới. Hai vị thánh này đã được Thiên Chúa tuyển chọn, chúc phúc và ban nhiều ân huệ quý giá, qua đó, các Ngài sinh ra Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ Đức Giêsu...

Cách riêng ông Gioakim và bà Anna trở vượt hơn mọi người đương thời, vì được phúc liên hệ gián tiếp với Con Một Thiên Chúa vào đời, qua trung gian người con Maria đã thừa với sứ thần : “Xin Chúa làm cho con điều Chúa nói” (Lc 1,38) trong ngày Truyền Tin, và Chúa đã làm cho Maria sinh Con Đấng Tối Cao.

Đạo hạnh, công đức không bao giờ bị quên lãng, và rồi dòng dõi các ngài luôn được hưởng một gia tài quý báu, đó là lũ cháu đàn con, vì dòng dõi các ngài giữ vững các điều giao ước Chúa lập, nhờ các ngài mà con cháu một mực trung thành, dòng dõi các ngài sẽ muôn đời tồn tại, vinh quang của các ngài chẳng bao giờ phai mờ, các ngài đã được mồ yên mả đẹp và danh thơm mãi mãi lưu truyền hậu thế” (Hc 44, 1-15).

Noi gương Mẹ Maria suy đi nghĩ lại Lời Chúa trong lòng, để con cháu lớn lên trong khôn ngoan và đầy ân sủng (Lc 2,19.51). Có thể mới thấy đàn con cháu là hồng ân Chúa ban (Tv

126,3). Trái lại cha mẹ làm gương mù cho lũ cháu đàn con, thì tà khoanh cối lừa kéo vào cổ nó mà nhận chìm đáy biển (x Mt 18,6).

Huệ Minh

VỀ MỤC LỤC

"BẠN ANH ĐÓ ĐANG SAY NGỦ YÊN..."

(Ảnh chụp một người lính VNCH quỳ cầu nguyện giữa đống đổ nát của Vương Cung Thánh Đường La Vang, Mùa Hè Đỏ Lửa 1972).

Tôi theo những anh em trong lãnh vực Mỹ Thuật đến thăm Cổ Thành Đình Công Tráng, tỉnh Quảng Trị, vào những ngày hè nóng bức tháng 7 năm 2016. Ở đây đang có trại sáng tác các tác phẩm mỹ thuật của ngành điêu khắc. Cuộc triển lãm được đặt tên: “Bất tử và Hồi sinh”.

Nói đến Cổ Thành Đình Công Tráng tỉnh Quảng Trị hay còn gọi tắt là Cổ Thành Quảng Trị là gọi về một nỗi đau của dân tộc Việt Nam, nơi đây vào những ngày đầu năm 1972, kéo dài cho đến mùa thu năm ấy, cuộc chiến khốc liệt giữa hai miền Nam Bắc đã tàn phá biết bao cuộc đời những thanh niên trai tráng khỏe mạnh, dũng cảm đang tuổi xuân tràn đầy sự sống. Không chỉ gây ra những cái chết đau thương, chiến tranh còn để lại những di lụy trên những người què cụt trở về và một miền đất ngập tràn bom đạn.

Ngoài những người lính của hai miền, bao nhiêu đồng bào vô tội đã chết thảm dưới vì chiến tranh, bao nhiêu tài sản, nhà cửa bị tàn phá... 44 năm qua rồi, nhiều chứng từ đã được công bố, nhiều bài viết đã ghi lại cuộc chiến tàn khốc này, chỉ cần vào trang Google gõ những chữ liên quan như: Cổ Thành Quảng Trị, Mùa Hè Đỏ Lửa... sẽ gặp hàng trăm bài viết, hàng trăm hình ảnh về biến cố đau thương của miền đất dân gầy què hương ta.

Ngay cửa chính vào Cổ Thành, một đồng đá gạch vụn nát còn lại phía bên phải như một chứng tích duy nhất về một cổ thành một thời lừng danh với người anh hùng yêu nước Đinh Công Tráng, tất cả đã được xây dựng lại, xóa đi những vết tích chiến tranh, vết tích của một trận chiến dài ngày đến nỗi không còn một hòn đá nào trên hòn đá nào.

Qua cửa chính, khách viếng thăm không khỏi xúc động trước câu thơ được in trên một tảng đá:

Nhẹ bước chân và nói khẽ thôi,

Cho đồng đội tôi nằm yên dưới cỏ,

Trời Quảng Trị trong xanh và lộng gió,

Ru mãi bài ca Bất Tử đến vô cùng.

(Phạm Đình Lân)

Quả thật người ta đã để lại rất nhiều đồng đội “nằm yên dưới cỏ”. Những người đang thực hiện những tác phẩm dự triển lãm chỉ cho chúng tôi một tác phẩm điêu khắc nằm ở giữa khu vườn bên phải cửa vào, họ nói, khi đào móng để làm bệ tượng, chúng tôi gặp một bộ cốt nằm dưới đất. Tôi hỏi kỹ về bộ cốt này với những câu hỏi như có thấy thẻ bài không, có thấy đôi giày

còn không, có thấy dây đeo vật dụng quân trang bên hông không... Tất cả là không, không một dấu vết nào về bộ cốt “nằm yên dưới cỏ”.

Có bao nhiêu bộ cốt không vết tích còn “nằm yên dưới cỏ” ở nơi “trời trong xanh và lòng gió” này ? Bao nhiêu gia đình 44 năm nay ra vào thương nhớ người con thân yêu ? Bao nhiêu người con gái cuộc đời xoay hướng khác vẫn còn thăm nhớ về người bạn trai năm xưa ra đi không trở về ? Không một dấu vết !

Dạo quanh một vòng các tác phẩm điêu khắc người ta nhận ra ngay sự đơn điệu đến trơ trẽn của một thể loại được kể là nghệ thuật đương đại trong trại gọi là trại sáng tác này. Hơn một nửa nội dung các sản phẩm chúng ta đã gặp thấy ở bất cứ cuộc triển lãm nào về điêu khắc hoặc hội họa. Cũng nón tai bèo, cũng chiến sĩ khăn rằn cầm súng ra trận, cũng bà mẹ liệt sĩ đứng ngẩn ngơ, cũng liên minh công nông... Về ngôn ngữ và bút pháp có thể nói các sản phẩm cùng một thể loại, không cái nào khác đột phá ra ngoài những đường nét hao hao tựa tựa nhau như các sản phẩm cùng một lò thủ công nghiệp. Thô thiển hơn nữa là các bệ đặt sản phẩm được xây như nhau, cái nào cũng trên bệ cao 1 mét ! Nói cho công bằng thì cũng tìm được một vài tác phẩm xem ra đỡ làm khách thăm viếng mỏi mắt, nhưng còn lên thì đầy dẫy những hạt sạn khó nhai, làm ê cứng răng khách thưởng ngoạn.

Tôi được biết các tác phẩm dự trại gửi mẫu phác thảo đến, có một đơn vị nhận thầu mọi chuyện từ đầu đến cuối, tác giả chỉ cần ra để mài dũa một chút và làm công việc đề tên mình, dĩ nhiên kinh phí do ngân sách đài thọ được chia đúng quy trình.

Chúa Nhật 18 Thường Niên năm C, bài đọc 1 trích trong sách Giăng Viên. Tác giả Kinh Thánh nhắc chúng ta về sự chọn lựa khôn ngoan trong cuộc sống, chạy đua theo những lý tuyết phù du gây tổn hại cho bao người, tan nát bao gia đình, tổn thương bao tâm hồn, chính là tự phá tan tương lai đời đời mình. Tàn ác trong hành xử để gây dựng cơ đồ hiện tại, hưởng thụ trên bàn son thắm gấm mà quên rằng: “Đồ ngốc, đêm nay ta đòi mạng người về, người để lại những thứ đó cho ai ?”

Lm. VĨNH SANG, DCCT, 29.7.2016

Tựa đề lấy từ bài hát "Một mai già từ vũ khí" của Ngân Khánh

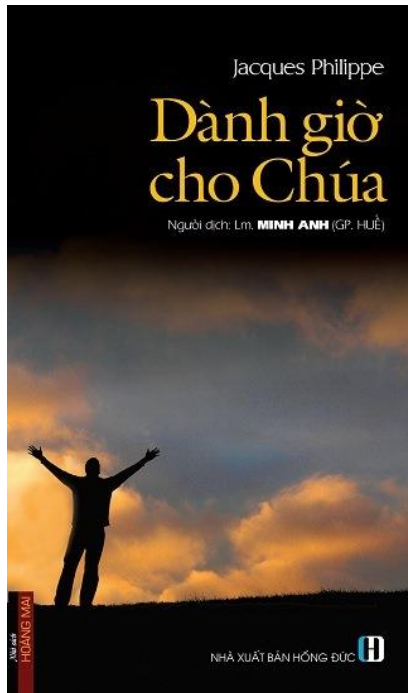
VỀ MỤC LỤC

TẬP SỐNG TRƯỚC SỰ HIỆN DIỆN CỦA THIÊN CHÚA (THEO THẦY LAWRENCE OF THE RESURRECTION 1614-1691)

Nguyên tác: Du temps pour Dieu (Jacques Philippe)

Bản tiếng Anh: Time for God (Helena Scott)

Bản tiếng Việt: Dành Giờ Cho Chúa (Lm. Minh Anh)

TẬP SỐNG TRƯỚC SỰ HIỆN DIỆN CỦA THIÊN CHÚA¹² THEO THẦY LAWRENCE OF THE RESURRECTION (1614-1691)

Việc thực hành thánh thiện nhất cũng như cần thiết nhất trong đời sống thiêng liêng là thực hành sống trước sự hiện diện của Thiên Chúa. Nó bao gồm việc trở nên hân hoan mỗi khi nhớ đến Chúa và quen thuộc với sự đồng hành của Người, khiêm tốn trò chuyện với Người, yêu thương đối thoại với Người mọi lúc, mọi thời khắc mà không cần bất cứ một luật lệ hay một phương pháp nào; đặc biệt những lúc cảm dỗ, đau khổ, khô khan, khiếp sợ và cả khi bất trung, tội lỗi.

Chúng ta không ngừng cố gắng để nhủ lòng mình rằng, mọi hành vi cử chỉ của chúng ta tựa hồ những cuộc chuyện trò vắn vỏi với Chúa, hoàn toàn tự nhiên, chỉ dùng những lời phát sinh từ sự tinh khiết và đơn sơ của tâm hồn.

---

¹² Trích đoạn từ Brother Lawrence of the Resurrection, *L'Expérience de la présence de Dieu* (Paris: Le Seuil, 1998).

Chúng ta nên làm mọi việc của mình một cách đúng đắn tùy theo sức nặng cũng như kích cỡ của chúng. Vì thế, sẽ không mãnh liệt cũng không vội vã, vì điều đó chỉ tỏ ra một đầu óc chênh mảng. Chúng ta làm với Chúa cách bình thân, đầy yêu thương, xin Người chấp nhận công việc của mình bằng cách luôn chú tâm đến Người, và rồi, nghiền nát đầu quý dữ, chúng ta buộc nó buông vũ khí.

Trong suốt thời gian làm việc hoặc những sinh hoạt khác, như đọc sách - ngay cả sách thiêng liêng - những việc đạo đức bên ngoài hoặc nguyện tắt... chúng ta nên ngừng trong chốc lát thường xuyên nhất có thể để thờ lạy Chúa nơi thánh cung sâu thẳm của linh hồn, cảm nếm sự ngọt ngào của Người một lúc, giữ lấy Người như một điều gì bất ngờ, ngợi khen Người, xin Người trợ giúp, dâng Người tâm hồn và cảm tạ.

Điều gì có thể làm vui lòng Thiên Chúa hơn việc chúng ta dẹp bao thọ tạo qua một bên cả ngàn lần mỗi ngày để hướng về Người và tôn thờ Người trong tâm hồn mình?

Chúng ta không thể tỏ cho Thiên Chúa thấy bằng chứng nào lớn lao hơn về lòng trung thành của mình bằng cách từ bỏ và khinh chê các tạo vật từ lần này đến lần khác để tận hưởng Đấng Tạo Hoá dù chỉ trong phút chốc. Mỗi lần một chút, dần dần, bài tập luyện đó sẽ huỷ hoại tính kiêu căng vốn chỉ có thể tiếp tục tồn tại giữa các tạo vật và rồi, việc thường xuyên quay trở về với Thiên Chúa dần dần giải thoát chúng ta khỏi các tạo vật.

Không nhất thiết phải luôn ở trong nhà thờ để được ở với Chúa. Chúng ta có thể biến tâm hồn mình thành một nhà nguyện, ở đó, chúng ta để cho mình nương náu lúc này lúc khác và dành thời giờ chuyện trò với Chúa. Mọi người đều có thể đối thoại thân tình với Chúa; chỉ cần nâng tâm hồn lên một chút là đủ, một chút tưởng nhớ đến Chúa, một hành vi thờ phượng bên trong cả khi bạn đang chạy, tay cầm gươm. Đây là những kinh nguyện tuy ngắn gọn, vậy mà rất đẹp lòng Thiên Chúa, cũng là những lời kinh không hề làm ta nản lòng giữa những nghịch cảnh vô cùng hiểm nguy nhưng lại củng cố lòng can đảm. Vậy hãy nhớ mà thực hiện điều này, nghĩa là hướng lòng lên cùng Chúa nhiều nhất có thể; phương thức cầu nguyện này rất phù hợp và cần thiết nhất cho một người lính đang đối đầu với những hiểm nguy chết chóc mỗi ngày, và thông thường, cả những nguy hiểm cho phần rỗi đời đời.

Thực hành sống trước sự hiện diện của Chúa giúp ích rất nhiều cho việc cầu nguyện; vì bằng cách ngăn ngừa tâm trí suốt ngày đi lang thang để giữ nó lại gần bên Thiên Chúa, điều này giúp cho việc cô tịch trong đời sống kết hiệp với Chúa được dễ dàng hơn.

LTS. Lm. Minh Anh, TGP Huế có một tài sản rất lớn và quý báu, đồng thời sẵn sàng trao tặng cho bất cứ ai muốn nhận, đó là 15 bản dịch của những tác phẩm uy tín và giá trị. Quý vị có thể chọn lựa tên tác phẩm và xin nhận qua email bằng file, hoặc tham khảo tại đây (tải về máy dễ dàng):

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&id=69>

DÀNH GIỜ CHO CHÚA ➤

Nguyên tác: Du temps pour Dieu (Jacques Philippe)

Bản tiếng Anh: Time for God (Helena Scott)

Bản tiếng Việt: Dành Giờ Cho Chúa (Lm. Minh Anh)

...Xin mở file kèm ➤

ĐƯỢC GỌI ĐỂ SỐNG

Sẽ không làm sao hiểu được con người nếu tách nó khỏi một tiếng gọi trở nên người hơn. Vậy tiếng gọi đó đến từ đâu? Đâu là nguồn cội của nó? Đây là câu hỏi then chốt của một cuộc đời. Dẫu đứng trong quan điểm Kitô giáo, tôi vẫn tin rằng, những suy tư sau đây vẫn có một điều gì đó để nói với bất cứ ai thành tâm thiện chí.

...[Xin mở file kèm](#) ➤

CUỘC CHIẾN THIỀNG LIỀNG THEO THÁNH KINH, TRONG HỘI THÁNH & NƠI CÁC THÁNH - ONWARD CATHOLIC SOLDIER

“Đừng sợ những mưu chước, những công kích của ma quỷ, kẻ có thể đến cướp phá và chiếm cứ thành phố linh hồn con. Không, đừng sợ, nhưng hãy như những chiến sĩ đang dàn quân trên mặt trận, vũ trang bằng thanh kiếm đức ái của Thiên Chúa. Thanh kiếm này là ngọn roi quất vào chúng” (Thánh Catarina Siêna). ...[File kèm](#) ➤

Tìm Kiếm và Giữ Lấy Bình An - Searching for and Maintaining Peace

Cần biết rằng, con đường dẫn đến Thiên Chúa, dẫn đến sự trọn lành mà Thiên Chúa đòi hỏi nơi chúng ta thì ngắn hơn, hiệu năng hơn và thật hiển nhiên, dễ dàng hơn khi chúng ta học biết dần dần cách thức giữ lấy bình an thẳm sâu trong tâm hồn ở bất cứ hoàn cảnh nào. Vì lẽ, lúc bấy giờ, tâm hồn đã phó mặc cho sự dẫn dắt của Thánh Thần, và với ân sủng của Người, Thiên Chúa có thể hành động nhiều hơn những gì mà tâm hồn có thể thực hiện bằng sức riêng của mình. ...[File kèm](#) ➤

TỰ DO NỘI TÂM - La Liberté intérieure (Jacques Philippe)

Cuốn sách này nói đến chủ đề nền tảng của đời sống Kitô giáo: tự do nội tâm. Mục đích của nó thật rõ ràng. Mọi Kitô hữu cần khám phá ra rằng, ngay trong những hoàn cảnh bên ngoài bất ưng nhất, bên trong chúng ta vẫn có một khoảng không tự do mà không ai có thể lấy đi, bởi Thiên Chúa là nguồn mạch và là bảo chứng của tự do đó. Không có khám phá này, chúng ta sẽ luôn luôn bị giới hạn cách nào đó và sẽ không bao giờ nếm hưởng được hạnh phúc đích thực. Nhưng nếu chúng ta học cách để cho khoảng không tự do nội tâm này mở ra, thì dù cho bao điều làm chúng ta đau khổ, vẫn không gì thực sự có thể đàn áp hay nghiền nát chúng ta. ...[File kèm](#) ➤

Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô của D. Wahrheit

Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô của D. Wahrheit được hiệu đính từ một tập sách rất khó đọc dạng ronéo. Sau một thời gian dài tìm tác giả cũng như người dịch, tôi được Đức Ông Phêrô Nguyễn Văn Tài, Giám Đốc Đài Chân Lý Á Châu, cho biết: các sách có tên tác giả D. Wahrheit là những tác phẩm của Đài Chân Lý Á Châu đã phát thanh, được thánh giá ghi lại trong thời gian khó khăn khi chưa có internet (D: Đài; Wahrheit: Chân Lý); và nay, được phép ngài cho phổ biến, tôi chân thành giới thiệu tập sách bổ ích **Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô** này cùng các bạn trẻ, cách riêng những bạn trẻ sắp bước vào đời sống hôn nhân. Lễ Thánh Mônica, 27.8.2009. Lm. Minh Anh (Gp. Huế) ...[File kèm](#) ➤

Thầy Dạy Khát Khao - Le Maître du désir

Con người muốn sống. Con người được tạo dựng để sống. Không chỉ tự nhiên tìm cách bảo tồn sự sống, nhưng chúng ta còn muốn phát triển nó, làm cho cuộc sống của mình hạnh phúc hơn, tươi đẹp hơn, thanh cao hơn, mạnh mẽ hơn; tắt một lời, sống động hơn. “Vì chừng, gánh nặng nề nhất là tồn tại mà không sống” (Victor Hugo). Sống có ý nghĩa gì nếu không có niềm vui sống? [...File kèm](#) ➡

HOA TRÁI THINH LẶNG - Thoughts in Solitude

Những lời ghi chép trong tập này được viết vào những năm 1953 và 1954 vào thời điểm mà tác giả, nhờ ân sủng của Thiên Chúa và nhờ sự rộng lượng của các Bề Trên, có thể tận dụng những cơ hội đặc biệt dành cho việc tĩnh tâm và suy niệm; từ đó, mới có đề tựa tập sách như trên. Điều này không muốn nói rằng, những lời ghi chép đó mang tính chủ quan hay tự thuật. Chúng không hề được nhắm đến như một tường trình về những cuộc phiêu lưu tinh thần. Đối với tác giả, không có cuộc phiêu lưu nào để viết, và nếu có, nó cũng sẽ không phò mặc cho việc in ấn trong bất kỳ trường hợp nào. Đây chỉ là những suy tư về đời sống chiêm niệm, những hiểu biết bằng trực giác mà dường như có một tầm quan trọng cơ bản vào một lúc nào đó trong quá khứ. [...File kèm](#) ➡

Một Quan Điểm Công Giáo về Tác Phẩm Sống Theo Đúng Mục Đích - “A Catholic Perspective on The Purpose Driven Life”

Là một linh mục Công giáo Rôma, từ hơn 50 năm nay, tôi vẫn thường lướt qua những phim ảnh và những cuốn sách được yêu chuộng như là nguồn tài liệu khả dĩ có thể sử dụng cho việc giảng dạy và viết lách. Sự hiểu kỳ đó đã dẫn tôi đến với quyển sách của Mục sư Rick Warren.

[...File kèm](#) ➡

Sống Theo Đúng Mục Đích - The Purpose-Driven Life

Ngày nay, ta biết quá nhiều thứ, nhưng lại ít biết về chính mình, theo đuổi nhiều thứ nhưng không biết cái gì là chính. Ta quay cuồng và bị lôi kéo, bị xô đẩy giữa biết bao khuynh hướng, trào lưu mà không biết đi về đâu. Biết mình, biết mục đích đời mình và sống đúng mục đích, điều quan trọng bậc nhất trong đời sống này sẽ giúp đời sống ta thay đổi, có ý nghĩa và triển nở đến vô tận. (TGM Giuse Ngô Quang Kiệt, giới thiệu) [...File kèm](#) ➡

BÀI CA CỦA BÌNH MINH - THE SONG OF THE DAWN

Người ta có thể ngạc nhiên khi những ý tưởng sâu sắc lại được tìm thấy trong những tác phẩm thi ca của các nhà thơ hơn là của các triết gia; bởi lẽ, nhà thơ vận dụng hết mọi nỗi niềm và khai thác tối đa khả năng tưởng tượng. Như đá lửa, trong chúng ta, có những hạt giống của ánh sáng. Qua lý trí, triết gia khơi dậy chúng, đang khi nhà thơ làm cho chúng chiếu toả rạng ngời hơn nhờ đặc ân tưởng tượng. Descartes, Cogitationes Privatae [...File kèm](#) ➡

ĐI TRÊN NƯỚC - WALKING ON WATER

Cầu nguyện, yêu thương, đời sống tinh thần, đời sống đạo đức sắp giải thoát bạn khỏi những ảo giác. Một khi đời sống đức tin triển nở, thật tuyệt vời, tuyệt vời! Nhưng khi nó trệch hướng, thì đó là bệnh hoạn, một dịch tể phải tránh. Khi ảo giác rơi rụng, con tim không còn bị tắc nghẽn, tình yêu sẽ nở hoa. Đó cũng là lúc hạnh phúc chợt đến và bắt đầu có sự đổi thay. Và rồi, chỉ khi đó, bạn mới biết Thiên Chúa là ai... [...File kèm](#) ➡

TAKING FLIGHT - BAY LÊN ĐI!

Đã một thời, Tony de Mello, một linh mục dòng Tên dạy hàng thiêng liêng không ngừng đánh động tâm hồn bao người khắp năm châu; bởi lẽ, ngài quá yêu đời, yêu cuộc sống - một cuộc sống thực tế, sôi nổi và tràn đầy niềm vui. Những chuyện kể đầy mê hoặc, đầy nhiệt huyết, đậm nét hài hước và những hiểu biết sâu sắc của ngài về bí quyết hạnh phúc, về việc khám phá bản ngã đích thực của mỗi người - tất cả đã tạo nên một tác động đầy phấn khích cho bất cứ ai đã từng nghe ngài. Ngài đến cho những tâm hồn được giải thoát, cho người vô cảm biết yêu thương, đem ý nghĩa cho tất cả những gì làm nên một nẻo đường thiêng liêng trên đó bao người đang tiến bước. [...File kèm ▶](#)

SADHANA - MỘT NẸO ĐƯỜNG DẪN TỚI THIÊN CHÚA - Linh Thao Kitô Giáo Theo Lối Đông Phương

Nguyên bản tiếng Anh chúng ta đang có là Sadhana toàn tập, không rút gọn, như tác giả đã lưu ý (complete and unabridged). Vì thế, bạn sẽ có một bản dịch đầy đủ. Ước mong sao, chúng ta cùng khám phá những chiều kích mới mẻ của kho tàng hiểu biết và tinh thần bên trong chính mình, qua việc ý thức đem *toàn thể* con người - thân xác, linh hồn, con tim, lý trí, ký ức và tưởng tượng - đi vào cầu nguyện, đi vào chiêm ngắm Đấng đang ngự ở đó. [...File kèm ▶](#)

HUẾ CỔ VẾT TÍCH ĐẠO VÀ ĐỜI

“**Vestiges Religieux et Profanes du Vieux Hué**” của Cố Ngôn (J. B. Roux) được chuyển dịch như một đóng góp nhỏ nhân dịp Kỷ Niệm 15 Năm Đức Thánh Cha Gioan-Phaolô II tôn phong 117 Hiển Thánh Tử Đạo Việt Nam (1988-2003) với tựa đề “Vết Tích Chứng Nhân Đức Tin Của Huế Cổ”. Nay, nhân Kỷ Niệm 20 Năm Tôn Phong Các Thánh Tử Đạo Việt Nam (1988-2008), một lần nữa tập sách được tái bản với đề tựa mới, “Vết Máu Trên Huế Cổ”.

[...File kèm ▶](#)

VỀ MỤC LỤC

GIẢI VIẾT VĂN ĐƯỜNG TRƯỜNG 2016 - BẢN TIN 13

Thưa quý Tác giả và Bạn đọc, hôm nay chúng tôi hân hạnh được gửi đến quý vị và các bạn danh sách các tác giả có bài được chọn đăng vào tuyển tập Giải Viết văn đường trường 2016, hai độc giả đã giúp phát hiện bài dự thi sao chép và chủ đề của cuộc thi 2017.

1. DANH SÁCH CÁC TÁC GIẢ CÓ BÀI ĐƯỢC CHỌN ĐĂNG VÀO TUYỂN TẬP GIẢI VIẾT VĂN ĐƯỜNG TRƯỜNG IV - 2016

Chúng tôi hân hoan báo tin vui: Những tác giả sau đây có bài được chọn đăng vào Tuyển tập Giải VIẾT VĂN ĐƯỜNG TRƯỜNG IV – 2016. Đây cũng chính là các tác giả đạt giải cuộc thi năm nay. Bảng xếp hạng các tác phẩm đạt giải sẽ được giữ bí mật để tạo sự hấp dẫn và sẽ công bố trong đêm trao giải 22-9-2016 tại Qui Nhơn. Một số tác phẩm không được xếp giải nhưng vẫn được đưa vào tuyển tập, chúng tôi sẽ giải thích lý do sau.

Anê Võ Thị Phương
Anna Nguyễn Bích Hật

Antôn Trần Văn Dũng
Đaminh Nguyễn Ngọc Hoài Nam
Gioakim Nguyễn Vũ Hồng Kha
Gioan Baotixita Trần Kim Cang
Giuse Lê Ngọc Thành Vinh
Giuse Nguyễn Đức Tuyển
Giuse Nguyễn Ngọc Bích
Giuse Phạm Duy Anh
Maria Blon
Maria Giuse Nguyễn Ngọc Nữ
Maria Madalena Đặng Hoàng Hương Giang
Maria Nguyễn Thị Tâm
Maria Nguyễn Thị Thu Thảo
Maria Nguyễn Thị Khánh Liên
Micae Trần Văn Hiền
Phanxicô Lê Quang Thạch
Phanxico Xavie Lê Công Chính
Phaolô Lê Quốc Bảo
Phêrô Nguyễn Hoàng Hải
Phêrô Phạm Minh Châu
Têrêxa Nguyễn Thị Lan
Têrêxa Nguyễn Thị Trông
Vinh Sơn Chung Thanh Huy

Xin quý tác giả có tên trên đây vui lòng gửi sớm cho chúng tôi một hoặc hai ảnh chân dung (chụp kiểu nào cũng được nhưng phải rõ mặt) để đưa vào tuyển tập. Xin cố gắng gửi trước ngày 10-8 để kịp đưa in. Lưu ý: Gửi file ảnh gốc chưa nén dung lượng để khi đưa in không bị rạn và mờ.

Cũng xin nhắc lại: Tất cả các tác giả đã có bài dự thi từ 2013 tới nay đều được mời tham dự lễ trao giải. Cách riêng các tác giả có bài vào chung khảo năm nay (theo danh sách ở bản tin 11) mà không có giải sẽ được hỗ trợ tiền xe.

2. CHỦ ĐỀ 2017

Năm 2017, Hội thánh Công giáo có hai kỷ niệm lớn, Giải Viết Văn Đường Trường xin được chọn làm chủ đề cho cuộc thi lần thứ V:

- 100 năm Đức Mẹ Fatima và lời mời gọi hoán cải
- 500 năm Hội thánh Công giáo và Hội thánh Tin lành cùng nhìn lại cuộc cải cách của Lm Martin Luther.

Ngoài ra, quý tác giả cũng có thể tham gia với những tác phẩm về các chủ đề khác của Kitô giáo.

Về các cuộc thi Giải Viết Văn Đường Trường, quý vị và các bạn có thể tham khảo tại <http://gpquinhon.org/gn/news/viet-van/>.

Xin chân thành cảm ơn các trang truyền thông Công giáo đã và đang hỗ trợ truyền bá chương trình này, cảm ơn quý tác giả đã gửi bài tham gia và cảm ơn quý độc giả đang quan tâm theo dõi cuộc thi, đọc và bình chọn các truyện dự thi. Nguyên xin Thiên Chúa giàu lòng thương xót chúc lành cho tất cả chúng ta.

Xin hẹn gặp lại trong bản tin 14 về cuộc họp mặt, hành hương và lễ trao giải, 21-22/9/2016.

Qui Nhơn, ngày 28-07-2016

TM Ban Tổ chức
Lm Trăng Thập Tự

VỀ MỤC LỤC

THỜI GIAN ĐỐI THOẠI

CẦU NGUYỆN CÁ NHÂN BÍ QUYẾT TÌNH YÊU VÀ VUI SỐNG

Phần thứ nhất

NHỮNG CHỈ DẪN TỔNG QUÁT ĐỂ THỰC HIỆN TỐT VIỆC CẦU NGUYỆN CÁ NHÂN

Hai

THỜI GIAN ĐỐI THOẠI

Thời giờ cho Chúa

Chúng ta được nghị mỗi ngày dành một thời gian cho việc cầu nguyện cá nhân. Bắt đầu 5-10 phút rồi 15-20 phút, cho đến nửa giờ hoặc hơn. Đó là thời gian nguyện gẫm, nghĩa là tự do đàm đạo với Chúa trong tình yêu. Đó là “*một cuộc hẹn tình yêu*”: Chúa có mặt thường trực và mời gọi chúng ta. Ngài nhẫn nại chờ đợi chúng ta, và có khi chờ đợi cả với lo âu nữa! Thảm hại thay, Ngài rất thường gặp phải một sự dửng dưng. Chúng ta hãy nhớ lại dụ ngôn những người được mời dự tiệc trong Phúc Âm Luca: “*Nghe vậy, một trong những người đồng bàn nói với Chúa Giêsu: Phúc thay ai được dự tiệc trong Nước Thiên Chúa! Người đáp: Một người kia làm tiệc lớn và đã mời nhiều người. Đến giờ tiệc, ông sai đầy tớ đi thưa với quan khách rằng ‘Mời quý vị đến, cỗ bàn đã sẵn.’ Bấy giờ mọi người nhất loạt bắt đầu xin kiếu. Người thứ nhất nói: ‘Tôi mới mua một thửa đất, cần phải đi thăm, cho tôi xin kiếu.’ Người khác nói: ‘Tôi mới tậu năm cặp bò, tôi đi thử đây, cho tôi xin kiếu.’ Người khác nữa nói: ‘Tôi mới cưới vợ, nên không thể đến được’ (Lc.14,16-20).*”

Câu chuyện này vẫn là thời sự mỗi ngày. Chúng ta thường viện cớ bận việc này việc nọ, ngay cả việc mục vụ, để không cầu nguyện. Chúng ta dè dặt không dám thú nhận rằng vì lười biếng, hay vì ham giải trí, hoặc cố ý bỏ quên... Phải, Chúa bị rơi vào quên lãng. Đừng bảo rằng “*tôi không có thời giờ*”. Đúng hơn là phải thú nhận sự thật: “*Tôi không tổ chức thời dụng biểu thích hợp, tôi không đủ can đảm..., tôi không có sức..., đức tin của tôi quá yếu..., tôi không biết làm cách nào..., tôi chưa yêu Chúa đủ*”.

Trở ngại chính không phải do bên ngoài, nó ở ngay trong mỗi người chúng ta, trong tôi và trong bạn. Thật đúng là “*Đường đi khó, không phải vì ngăn sông cách núi, mà khó vì lòng người ngại núi e sông!*” Làm sao cắt đứt sự khó khăn ngăn cản chúng ta bước đi trên đường cầu nguyện yêu thương và trung thành?

Vững tin vào lời mời gọi của Chúa

Mỗi ngày, mỗi lúc, Chúa vẫn cho chúng ta giờ hẹn. Ngài chú ý đến từng cử chỉ, từng tư tưởng nhỏ nhất của chúng ta. Ngài luôn đứng chờ chúng ta, cầm sẵn *lượng thực hằng ngày* cho chúng ta. Thực đơn không gì ngoài lời yêu thương và chân lý của Ngài, mà nếu thiếu chúng thì con người không thưởng thức được cuộc sống. Vì *“con người không phải chỉ sống bằng cơm bánh, nhưng bởi Lời do miệng Thiên Chúa phán ra”*. Đó là xác tín đầu tiên phải được ghi đậm nét vào thời dụng biểu của chúng ta.

Hăm hở hướng tình yêu về Chúa

Quan trọng hơn, chúng ta hãy tìm lại cái đà tình yêu hướng về Chúa. Một Linh mục ký giả đã làm chứng rằng Ngài đã bỏ nguyện gắm mỗi ngày ‘vì bận quá’. Một hôm, được mời tới một *Nhà cầu nguyện* để làm một phóng sự. Và tại đó, ngài được đắm mình lại trong nguyện gắm. Suốt một tuần, ngài đã nguyện gắm ba giờ liên tục, và ba giờ qua nhanh hơn là ba mươi phút lúc trước! Từ đó, ngài đã tìm lại được giờ hẹn cho việc cầu nguyện nội tâm mỗi ngày. Ngài đã hiểu rằng một quyết định như thế tùy thuộc vào sự đói khát Thiên Chúa, chứ không phải do đã ghi vào trong thời dụng biểu một thời gian dành cho việc cầu nguyện. Đó là một sự trở ngược, đổi đời hoàn toàn.

Thời gian miễn phí nhưng không mất đi

Ngày nay, với tâm thức kỹ thuật và thực dụng, có lẽ người ta sẽ dễ dàng hỏi *“Cầu Nguyện ích lợi gì?”* Họ tìm cái gì có lợi và hiệu quả: nếu hoạt động nào không sinh lợi là thời giờ mất đi và tiền bạc lãng phí. Không, trái lại, cầu nguyện là một đầu tư tuyệt hảo: làm vui lòng Chúa, làm sáng danh Chúa! Cần gặp gỡ Thiên Chúa là vì Ngài và vì chúng ta. Tình yêu đến bằng nhiều cách: có thể bất ngờ như sét đánh, có thể cách tiệm tiến và hữu lý hơn, tùy thuộc vào một quyết định của ý chí hơn là của tình cảm đam mê.

Nếu chúng ta không có được *‘tình yêu sét đánh’* đối với Chúa, chúng ta đừng buồn, chúng ta không phải là người đầu tiên. Chúa Giêsu biết rõ điều đó. Vậy chúng ta hãy bắt đầu bằng một tình bạn hữu lý, duy trì một sự lui tới thường xuyên. Chúng ta thế nào, Chúa đón nhận chúng ta như thế ấy, bất cứ chúng ta đang ở đâu. Nhưng chúng ta hãy mau chóng đập vỡ cái bong bóng của chúng ta đi.

Mỗi ngày dành cho Chúa một thời gian, đó là cái lợi của chúng ta. Thời gian này miễn phí nhưng không bao giờ là thời gian mất đi. Lấy thí dụ việc học: chúng ta được khuyến cầu nguyện trước khi học, trong khi học và sau khi học. Hiệu quả của lời cầu nguyện này là nó đem lại cho chúng ta bình an và niềm vui, vì đã làm việc cho Chúa Kitô, nó đánh tan những tấm tối của trí khôn, xua đuổi các cám dỗ và chia trí. Tóm lại, lời cầu nguyện làm gia tăng phẩm chất của công việc trí thức. Chúng ta có thể nói như thế trong nhiều lãnh vực khác nữa. Nguyên một điều này thôi là biết dừng lại, biết suy nghĩ, biết chú ý... đã cho phép chúng ta làm chủ được nhiều hơn các khả năng cá nhân của chúng ta. Và lời cầu nguyện còn thêm cho chúng ta một *“cái hơn”* mà không ở đâu có được: đó là sự hiện diện yêu thương của Thiên Chúa đang hành động qua những yếu đuối của chúng ta. Ai cầu nguyện với tình yêu và trong chân lý sẽ đạt được quân bình và sức mạnh. Người đó xây ở trên đá.

Tôi rất thích lối so sánh của Thánh Nữ Têrêxa Hải Đồng Giêsu khi nói về bà Maria ngồi dưới chân Chúa Giêsu mà nghe Ngài: *“Phải chăng chính trong cầu nguyện mà thánh Phaolô, Âu-tinh, Gioan Thánh Giá, Tôma, Phanxicô, Đôminicô và nhiều bạn hữu danh tiếng khác của Chúa đã kín múc được khoa học thiêng liêng này? Một nhà bác học đã nói: “Cho tôi một đòn bẩy và một điểm tựa, tôi sẽ nâng thế giới lên”. Điều mà Archimède không đạt được - vì ông không xin với Chúa và chỉ nằm ở bình diện vật chất- thì các thánh đã đạt được cách sung mãn. Đáng Toàn Năng đã cho các thánh chính Ngài và chỉ một mình Ngài làm điểm tựa. Còn đòn bẩy chính là lời cầu nguyện được đốt nóng bằng lửa tình yêu. Chính nhờ đó, các ngài đã nâng thế giới lên. Cũng chính như vậy, các thánh chiến đấu hiện nay đang nâng thế giới lên, và cho đến tận thế, các thánh trong tương lai cũng sẽ nâng thế giới lên”* (x. Chuyện một tâm hồn).

Têrêxa Nhỏ có lý. Nhìn vào đời sống của một vị thánh, chúng ta sẽ kinh ngạc về khả năng làm việc, yêu thương và hy sinh của ngài. Làm sao mà có được bằng ấy hoa trái trong một con người? Mọi người đều phải trả lời như thánh Phaolô: *“Không phải tôi, nhưng chính Chúa Kitô sống trong tôi”*. Làm thế nào để Chúa Kitô sống trong mỗi người? Bằng lời cầu nguyện liên lỉ của trái tim, hai mươi bốn trên hai mươi bốn. Chắc chúng ta biết câu cách ngôn này: *“Thế giới thuộc về ai thức dậy sớm.”* Tôi thì muốn nói ở đây rằng: *“Thế giới thuộc về những ai sống cầu nguyện tình yêu mỗi ngày.”*

Chúng ta hãy nhảy xuống nước

Bước đầu sống cầu nguyện tình yêu mỗi ngày và cầu nguyện liên lỉ hai mươi bốn trên hai mươi bốn rất khó. Chúng ta hãy nghe câu chuyện sau đây: *“Ngày kia, một môn sinh đến gặp vị tôn sư và nói: ‘Thưa Thầy, con muốn được gặp Thiên Chúa.’ Vị tôn sư nhìn chàng thanh niên, không nói gì mà chỉ mỉm cười với chàng. Chàng thanh niên đến lặp lại mỗi ngày rằng chàng muốn vào Đạo. Nhưng vị tôn sư biết rõ hơn chàng phải làm như thế nào. Một hôm trời rất nóng, ông gọi chàng theo mình ra sông tắm. Chàng thanh niên nhảy xuống nước. Vị tôn sư theo anh và dùng sức mạnh giữ anh lại dưới nước. Để chàng thanh niên vùng vẫy dưới nước một hồi, ông thả chàng ra và hỏi chàng đã muốn gì nhất khi ở trong nước. Người môn sinh đáp: ‘Khí thở.’ Vị tôn sư nói: ‘Con có khao khát Thiên Chúa cùng một cách như khao khát khí thở không? Nếu con khao khát Ngài như thế, thì con sẽ gặp được Ngài ngay. Nếu con không có ước muốn và sự khao khát đó, thì con chiến đấu vô ích, con sẽ chẳng tìm được Đạo. Bao lâu con khát đó không được thức dậy trong con, thì con chẳng hơn gì một người vô thần. Nhưng người vô thần còn thành thật hơn trong khi con lại không, vì người vô thần nhận rằng mình vô thần”*.

Chúng ta hãy kéo dài câu chuyện này bằng cách so sánh việc cầu nguyện với việc tập bơi. Chúng ta đọc nhiều sách hướng dẫn bơi rất hay, và chúng ta đã bắt đầu trong nước nhưng không có kết quả. Chúng ta cần một huấn luyện viên hơn là một cuốn sách. Nhất là chúng ta cần vùng vẫy trong nước và thực tập cho đến khi nào các động tác bơi lội trở thành phản xạ tự nhiên. Không ai làm thay việc đó cho chúng ta được! Nếu chúng ta hiểu ra điều đó, chúng ta đừng do dự rời bỏ sách để lao mình vào việc cầu nguyện trực tiếp. Chúng ta hãy coi sách và lời kinh như bàn nhảy, chứ không phải là hành lang khán giả. Chúng ta hãy dùng chúng lúc cần thiết, như chiếc phao giúp chúng ta khỏi chìm trôi.

Bây giờ hãy trở lại thời dụng biểu của chúng ta. Chúng ta dành bao nhiêu thời giờ mỗi ngày trước TV? Và chúng ta dành bao nhiêu thời giờ cho việc cầu nguyện? Một linh mục kia xem TV mỗi ngày khoảng hai giờ. Một hôm, do ơn soi sáng nội tâm, ngài quyết định bán TV. Câu hỏi hằng ám ảnh ngài như thế này: *“Cái gì sẽ đến nếu tôi bán TV và dành hai giờ đó cầu nguyện mỗi tối?”* Ngài đã sớm khám phá ra được câu trả lời: sau một buổi tối cầu nguyện, ngài cảm thấy lời mời gọi mãnh liệt và rồi ngài đã có được một hành trình thiêng liêng phi thường. Với một sự bạo dạn trầm tĩnh được xây nền trên lời cầu nguyện, ngài đã tổ chức một công cuộc cứu giúp rất hiệu quả cho các thanh niên bụi đời.

Chúng ta hãy quyết định lấy chọn lựa của chúng ta. Chúng ta không bị bắt buộc loại bỏ hoàn toàn TV, nhưng chúng ta phải từ chối những chương trình không cần thiết hay nguy hiểm. Chúng ta hãy đặt liều lượng sao cho quân bình trong thời dụng biểu của chúng ta. Nếu Thiên Chúa thực sự quan trọng cho chúng ta thì chẳng có vấn đề, chúng ta sẽ tìm được thời giờ cho Ngài.

Mười lăm phút tối thiểu

Trong sách *Chúa Vãn Thương*, chúng ta được đề nghị dành mười lăm phút cầu nguyện mỗi ngày. Ít quá so với nhiều thứ khác trong hai mươi bốn giờ một ngày phải không? Chỉ 1% ! Chúng ta có thể cho Chúa lại một phần trăm thời giờ mà chính Ngài đã ban cho chúng ta. Và nếu chúng ta yêu mến Ngài thực sự, chúng ta có thể cho Ngài nhiều hơn.

Thời gian cầu nguyện quan trọng hơn chúng ta tưởng nhiều. Chúng ta hãy nghĩ đến cuộc hẹn với người chúng ta thương yêu. Nếu câu chuyện chỉ kéo dài trong 15 phút, chúng ta cảm thấy mau quá phải không? Không có đủ thời giờ để trao đổi chi cả. Và nếu dùng với nhau một chén nước thì chúng ta càng không muốn vội vàng. Chúng ta biết chắc chắn rằng thời gian cầu nguyện rất quan trọng, để cho tác động của Chúa thâm nhập vào tận trái tim con người.

Nghệ thuật đối thoại

Làm thế nào để lấp đầy thời giờ chúng ta dành cho Chúa? Nhiều người nghĩ và bằng lòng một cách đơn giản rằng “*đọc các kinh!*” Tôi tin chắc rằng Chúa chờ đợi ở chúng ta cái gì nhiều hơn là những công thức làm sẵn. Ngài tìm kiếm “*những người thờ phượng trong tinh thần và trong chân lý*”. Ngài muốn một cuộc đối thoại tự do, giản dị, tự phát, diễn tả tình yêu phát xuất từ đáy lòng.

Ngay trong các mối tương quan giữa con người với con người, việc đối thoại không phải là chuyện dễ: có những cuộc đối thoại giữa hai kẻ điếc, những độc thoại, người này không nói ra điều mình nghĩ, kẻ kia không biết lắng nghe, v.v.. Vì thế, tôi cũng xin đề nghị một chỉ dẫn để mở cuộc đối thoại với Chúa.

Con chào Chúa

Chào Chúa là đặt mình chúng ta trong sự hiện diện của Ngài. Chúa thường ẩn mặt, nên chúng ta cần thời gian và tư thế dễ hồi tâm để tập trung chú ý vào Ngài. Muốn thế, chúng ta có thể nhắm mắt lại, thở chậm và đều, rồi thưa với Chúa chẳng hạn như: “*Lạy Chúa, con tin rằng Chúa đang hiện diện trong lòng con, Chúa đang nhìn con, Chúa đang yêu con, Chúa đang nghe con...*”

Xin Chúa tha thứ cho con

Chúa hoàn hảo, ta bất toàn; Chúa thánh thiện, ta tội lỗi. Chúng ta cần khiêm tốn đặt mình trước mặt Chúa và xin Ngài tha thứ. Như người con hoang đàng trở về với cha mình, chúng ta hãy nhớ đến lỗi lầm của chúng ta, mà xin Chúa thứ tha: “*Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi, v.v.*”

Nếu đẹp lòng Chúa

Như người hành khất thiếu thốn mọi sự, chúng ta có nhiều điều cần xin Chúa. Nhưng trước hết phải xin Ông Thánh Thần, vì Chúa muốn ban Thánh Thần cho ta nên thánh: “*Lạy Chúa, xin ban Thánh Thần cho con để con nên tốt hơn, cho con thương người hơn thương con và yêu Chúa trên hết mọi sự*”. Chúng ta hãy trình bày với Chúa mọi nhu cầu cho chúng ta, cho thân nhân, cho ân nhân, cho Giáo Hội, cho Quê Hương, cho Thế Giới, cho mọi người, cho người tội lỗi, cho các đẳng linh hồn, nhất là cho các linh hồn mồ côi không ai nghĩ tới, dù thân nhân của họ còn đầy ra đó!... và không bao giờ quên thêm “*Nếu đẹp lòng Chúa và như Chúa muốn*”.

Chúng ta đang lắng nghe Chúa

Lời cầu nguyện đích thực là một cuộc đối thoại: có lúc chúng ta nói và có lúc chúng ta nghe. Hãy để Chúa nói, chăm chỉ vào điều Chúa nói. Tại tự nhiên chúng ta không nghe gì, nhưng Chúa đã nói rất nhiều nơi Chúa Giêsu. Chúng ta hãy lấy một đoạn Phúc Âm, chăm chỉ đọc đi đọc lại và đặt mình trong bối cảnh Phúc Âm: chúng ta đang có mặt ở đó, với các môn đệ, với đám đông, với các bệnh nhân... Chúng ta thấy và chúng ta nghe Chúa Giêsu. “*Lạy Chúa, xin hãy phán, vì con đang lắng nghe Chúa*”.

Chúng ta cảm ơn Chúa

Trước bao nhiêu quà tặng Chúa ban, làm sao chúng ta lại có thể không cảm ơn Chúa? Người kitô hữu là người sống trong sự tạ ơn liên lỉ: “*Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa về tất cả những gì Chúa đã ban cho con, xin đừng để con quên ơn nào hết*”. Chúng ta hãy cảm ơn Chúa

về ơn sự sống, về đức tin, về những người thương chúng ta và giúp chúng ta, về của ăn, nhà ở, áo mặc,... tất cả và tất cả. Chớ gì lời tạ ơn của chúng ta luôn lớn hơn và vui hơn!

Chúng ta ca ngợi Chúa

Chúng ta hãy chúc tụng, tán dương, ngợi khen và tung hô Chúa: về sự thánh thiện cao cả của Chúa, về muôn điều kỳ diệu Chúa đã làm. Chúng ta hãy quỳ gối, bái lạy Chúa sát đất, hãy là bé nhỏ trước Đấng Vô Biên, Vĩnh Cửu...

Vâng, chúng ta đồng ý

Chúng ta hãy tôn trọng và trung thành giữ thời gian chúng ta dành cho Chúa, dù đôi khi khó và bị chia trí. Cuối cùng, chúng ta hãy dâng mình chúng ta cho Chúa, dâng Chúa mọi hoạt động của chúng ta, và nhất là quyết định một nỗ lực nào đó để thực hiện, đó là kết quả lời cầu nguyện của chúng ta. Chúng ta đừng ngần ngại xin sự trợ giúp của Mẹ Maria, Thánh Cả Giuse, các Thiên Thần, các Thánh. Chúng ta có thể kết thúc bằng một bài hát hay một Kinh chúng ta thuộc (Lạy Cha, Kính Mừng, Sáng Danh chẳng hạn), liên kết với mọi người, đọc cách chậm rãi để cầu nguyện với tất cả con tim.

Hạnh phúc cho chúng ta, nếu chúng ta lại bắt đầu cuộc đối thoại với Chúa mỗi ngày. Chúa là Cha sẽ tưởng thưởng cho chúng ta những điều bất ngờ thú vị.

Lạy Chúa, Chúa đang ở đâu?

*Con tìm Chúa trong cơn gió lớn,
Trong khi Ngài lại ở trong ngọn gió nhẹ bay,
Mọi ngày, Ngài vượt ve con với sự dịu dàng vô tận.*

*Con tìm Chúa trong sự huyên náo,
Trong khi Ngài lại ở trong cô tịch êm ả,
Mọi ngày, Ngài gần bên nghe con thổ thê.*

*Con tìm Chúa trên núi cao chót vót,
Trong khi Ngài tỏ mình qua cánh hoa đơn sơ,
Mọi ngày, Ngài cho con hưởng được hương thơm Ngài.*

*Con tìm Chúa trong tư tưởng Triết học cao siêu,
Trong khi Ngài lại hiện diện trong em bé dịu hiền,
Ngài mỉm cười với con vì đã tiếp nhận em bé.
Con tìm Chúa trong những hành vi vĩ đại,
Trong khi Ngài gọi con trong cử chỉ giản đơn,
Mọi ngày, Ngài nói Cha yêu con qua một nụ cười.*

*Lạy Chúa, con tìm Chúa ở khắp nơi,
Trừ nơi Chúa đang có mặt thực sự,
Chúa ẩn giấu khuôn mặt Chúa.*

*Con tìm Chúa trong những điều cao cả,
Trong khi Ngài ở trong những khó nghèo ti tiện nhất.
Lạy Chúa, xin tỏ cho con gương mặt Chúa,
Xin giúp con tìm Chúa ở nơi con gặp được Chúa:
Chúa ở nơi trái tim của mỗi con người, mỗi tạo vật.
Xin hướng dẫn con suốt cuộc đời trần thế,
Xin giúp con đừng bao giờ thất vọng,*

*Xin giúp con tìm kiếm, khám phá mỗi ngày,
Để Trái Tim Chúa thành trái tim con,*

Để Sự Sống của Chúa thành sự sống của con.

VỀ MỤC LỤC

TÂM SỰ VỚI NGƯỜI Y SĨ

Trong lịch sử nền y học Việt Nam từ xưa cho tới nay, có rất nhiều vị lương y đã làm rạng rỡ danh dự nghề nghiệp với các khả năng, kiến thức và lòng yêu nghề của mình.

Đã có biết bao nhiêu y sĩ tận tụy cứu chữa làm nhẹ cơn đau đớn bệnh hoạn của bà con dù với phương tiện thiếu thốn, hoàn cảnh hiểm nghèo. Họ phục vụ với cả một tấm lòng nhân ái, trân trọng tình cảm giữa con người với con người. Cho nên đã có câu ví trong dân gian là người lương y tốt bụng như người mẹ hiền. Con cái còn tấm bé, không tự lực tự tồn được, cho nên đều trông cậy ở mẹ cha, nhất là phụ thuộc vào thiên chức nuôi con của người mẹ.

Người bệnh cũng vậy. Trong cơn đau bệnh, họ hoàn toàn bất lực, vì không hiểu gì về bệnh, vì bối rối lo sợ, sợ chết. Với họ, người y sĩ như cái phao cứu mạng. Họ giao phó tính mạng của mình cho người y sĩ. Y sĩ tận tâm, hiểu nỗi đau của người bệnh thì mang toàn sức toàn tài cứu chữa, cơn đau của họ mau thuyền giảm. Gặp phải người y sĩ xấu, thì họ chịu đựng đau đớn lâu hơn, trầm trọng hơn, đôi khi còn bị khai thác, lạm dụng.

Cho nên, mỗi khi “có bệnh thì vái tứ phương”, tìm thầy chữa trị, nhiều khi chúng tôi nhận được rất nhiều từ tâm của y giới thì cũng không ít trường hợp, chúng tôi cảm thấy buồn buồn đối với các vị tự coi là “lương y” mà rất ít lương tâm.

Và cũng vì lẽ đó, nên có những tâm sự, những ước vọng như sau, gửi người y sĩ.

1- Trước hết là khi khám chữa, xin hãy nhìn con người chúng tôi một cách toàn diện chứ không chỉ để ý tới triệu chứng, dấu hiệu rồi đau đâu chữa đó. Vì một dấu hiệu, triệu chứng sẽ hành hạ cả con người chúng tôi mà không khoanh vòng, tập trung vào một góc. Cổ nhân có câu nói “nhìn cả rừng chứ không chỉ nhìn một cây”, để ước lượng chuyện gì đã và đang xảy ra, hậu quả sẽ như thế nào nếu không có phương pháp đối phó hữu hiệu.

2- Xin quý vị hãy dành cho sự kể lể bệnh tình của chúng tôi một sự chú tâm. Khi đau ốm, bệnh hoạn thì lời nói của chúng tôi nó cũng không mạch lạc, rõ ràng, đôi khi lại cà kê dè ngõng, nói năng lung tung, lạc đề. Chúng tôi biết là đối với quý vị, “thì giờ là vàng bạc”, bệnh nhân chờ phòng ngoài quá đông, bảo hiểm giới hạn, cho nên mỗi bệnh nhân chúng tôi mà được quý vị dành cho từ 5 tới 10 phút là cùng. Với khoảng thời gian này, vừa để nghe y sử vừa để khám rồi ghi ghi chép chép, biên toa thì cũng quá ngắn ngủi đấy. Cho nên xin hãy kiên nhẫn lắng nghe. Chúng tôi nhớ rằng “VĂN” là một trong bốn chiêu thức căn bản mà các nhà y học vẫn áp dụng khi khám bệnh. Đó là “Vọng, Văn, Vấn, Thiết”. Nhìn sắc diện người bệnh, nghe và ước lượng âm thanh khi bệnh nhân nói bệnh tình, hỏi chi tiết về bệnh và bắt mạch”. Những lời kể này nhiều khi cũng giúp quý vị dễ dàng chẩn đoán bệnh.

3- Chúng tôi rất “l tò” ít hiểu biết về bệnh tật, y lý, nên xin hãy vui lòng giải thích cho chúng tôi một cách nhẹ nhàng cởi mở, với các ngôn từ bình dân, dễ hiểu.

4- Nhấn mạnh cho chúng tôi những điểm quan hệ của bệnh trạng để chúng tôi nhớ và dễ bề chăm lo, thuốc thang. Thiết nghĩ sự chữa trị của quý vị sẽ công hiệu hơn, nếu chúng tôi cũng biết đau ra sao, diễn tiến bệnh thế nào. Để biết so sánh kết quả điều trị rồi “báo cáo” với quý vị chứ.

5- Chúng tôi cần sự hướng dẫn chi tiết một chút về cách dùng thuốc cũng như về ẩm thực ăn uống trong thời gian đau ốm. Vì chúng tôi được biết thuốc và thức ăn cũng có tương khắc, chẳng chịu cùng nhau chung đường chung lối, tiếp tay nhau giúp đỡ người bệnh.

6. Xin hãy mang tất cả tài năng, kiến thức, kỹ thuật cao để chữa trị cho chúng tôi. Chúng tôi cũng biết là y khoa học ngày nay rất tiến bộ, “rừng y” thì mệnh mông, quý vị “thông kim bác cổ”, nhưng chúng tôi chỉ xin được hưởng kiến thức thực tế áp dụng thích hợp trong trường hợp riêng của chúng tôi để rút ngắn thời gian hành xác do bệnh. Và hãy chỉ thực hiện những thử nghiệm cần thiết cho việc chẩn đoán, theo dõi điều trị chứ không làm quá nhiều để thỏa mãn tò mò, thêm lợi nhuận hoặc để tránh vi phạm luật lệ hành nghề, đôi co kiện tụng

7- Nhân vô thập toàn, kinh nghiệm chuyên môn mỗi y sĩ nhiều ít khác nhau, nếu thấy cần tham khảo ý kiến của các đồng nghiệp về bệnh tình của chúng tôi, xin hãy làm ngay chứ không chần chừ, trì hoãn, nuôi giữ bệnh. Vì các bậc thầy ngành y đều nói, chẩn đoán sớm, điều trị ngay, bệnh mau lành. Và lại, “Cứu bệnh như cứu hỏa” ấy mà.

8- Có bệnh là có âu lo, sợ sệt và ai mà chẳng sợ đau ốm, chết chóc. Xin hãy làm giảm thiểu tâm trạng bất an của chúng tôi với thái độ tự tin mà không kiêu căng, nhẹ nhàng mà không hời hợt. Xin hãy “Thấy người đau, giống mình đau, phương nào cứu đặng, mau mau trị lành”(1), mà thông cảm với hoàn cảnh chúng tôi. Vì người y sĩ là nơi để bệnh nhân gửi gắm tính mệnh.

9- Nghề y là nghề cao quý, có những quy luật y đức. Xin hãy hiểu rõ và áp dụng các quy luật nghề nghiệp, cần phải làm gì, không được làm gì để “cứu nhân độ thế” và cũng để tích tụ “âm đức” cho con cháu. Cổ nhân có nói “Ba đời làm nghề y, về sau có người làm khanh tướng”, chẳng là điều nên theo hay sao!

10- Dân gian cũng như y giới đều nói “nụ cười bằng 10 thang thuốc bổ”. Xin hãy dành cho chúng tôi mấy thang thuốc bổ tinh thần này mỗi khi khám chữa tư vấn, để làm dịu niềm đau đang tàn phá cơ thể chúng tôi.

11- Xin hãy bớt lạnh lùng gắt gỏng, vô cảm trước sự ngơ ngẩn đòi hỏi cầu thiện của chúng tôi, vì chúng tôi chỉ quá ám ảnh về bệnh tình, mong sao chóng khỏi, cho nên đôi khi có những cử chỉ hành động vụng dại, thất thố.

12- Có người nói sự khác biệt giữa y sĩ với bệnh nhân là họ có công học tập để có bằng cấp y khoa, có kiến thức y học, trong khi chúng tôi cũng có những kiến thức chuyên môn khác mà họ không có. Cho nên xin hãy nhẹ nhàng, khiêm nhượng với nhau. Có ý kiến cho rằng, lòng sốt sắng, nhiệt tình, tài năng, kiến thức cao, kỹ thuật tốt là những đức tính không thể để phí phạm qua sự bất cần của người y sĩ cũng như qua sự coi thường của người khác, để tránh thiệt hại cho cả đôi bên. Và lại, “Lời nói chẳng mất tiền mua”, mà chúng tôi lại còn thanh toán y phí đầy đủ sau khi khám trị bệnh.

13- Bệnh nhân có người giàu, kẻ nghèo, có người cao sang “lãnh đạo” thì cũng có người làm việc tùy tiện chân tay. Xin hãy đối xử bình đẳng, đừng “Chỗ giàu trân trọng, chỗ nghèo đảo điên” (2) để rồi “nhất bên trọng, nhất bên khinh” và “Đủ tiền đủ vị, thiếu tiền hết vơ” (3).

Và còn nhiều tâm sự khác nữa, nhưng “giấy ngắn, tình dài”, xin tạm biệt ở con số 13.

Nhiều người cho số 13 là xui xẻo, là không tốt. Tâm sự chẳng ai thèm đọc thèm nghe mà có khi còn mang họa vào thân. Thôi thì có họa cũng đành gánh chịu, nhưng tự trấn an là ít ra cũng thổ lộ được đôi điều mà nhiều “đồng bệnh tương lân” muốn nói ra. Và cũng có ý mong rằng người y sĩ chẳng nên “đổi nhân thuật thành chước lừa dối, thay lòng nhân đức ra lòng bán buôn, khiến người sống trách móc, người chết oán hờn” (4).

Vả lại, đây là chúng tôi thắm kín tâm sự như vậy mà thôi, chứ thành văn bộc lộ ra ngoài là do người ký tên dưới đây “chủ xướng”, xin cứ y ta mà “trăm dâu đổ đầu tằm”, trách móc.

Bác sĩ Nguyễn Ý-Đức

www.bsnguyenyduc.com

(1, 2,3). Ngự Tiều Ván Đáp- Nguyễn Đình Chiểu

(4) Y Huấn Cách Ngôn” trong Hải Thượng Lãn Ông Tâm Lĩnh.

Tuyển tập Videos Sống Vui Sống Khỏe

Vài hàng giới thiệu : Xin trân trọng giới thiệu tuyển tập Videos "Sống Vui Sống Khỏe" của BS Nguyễn Ý Đức. Tuyển tập này là những bài nói chuyện hữu ích về y tế, dinh dưỡng và sức khỏe của BS Nguyễn Ý Đức trên các đài truyền hình được đưa lên Internet. Cùng với bộ sách "[Câu Chuyện Thầy Lang](#)" và những ấn phẩm đã được xuất bản, những bài viết trên Internet, tuyển tập Videos "Sống Vui Sống Khỏe" này sẽ cung cấp nhiều thông tin hữu ích, đóng góp vào việc cải thiện vấn đề sức khỏe cho cộng đồng người Việt Nam khắp nơi.

<http://www.youtube.com/user/DrNguyenYDuc/videos>

VỀ MỤC LỤC

Giáo sĩ: xuất phát từ giáo dân, hiện diện vì giáo dân và cậy dựa vào giáo dân

- Mọi liên lạc: Ghi danh, thay đổi địa chỉ, đóng góp ý kiến, bài vở..., xin gửi về địa chỉ

giaosivietnam@gmail.com

- Những nội dung sẽ được đề cao và chú ý bao gồm:

Trao đổi, chia sẻ những kinh nghiệm thực tế trong việc mục vụ của Giáo sĩ; Những tài liệu của Giáo hội hoặc của các Tác giả nhằm mục đích Thăng tiến đời sống Giáo sĩ; Cổ vũ ơn gọi Linh mục; Người Giáo dân tham gia công việc “Trợ lực Giáo sĩ” bằng đời sống cầu nguyện và cộng tác trong mọi lãnh vực; Mỗi Giáo dân phải là những “Linh mục” không có chức Thánh; Đối thoại trong tinh thần Bác ái giữa Giáo dân và Giáo sĩ... (Truyền giáo hay xây pháo đài?)

- Quy vị cũng có thể tham khảo những số báo đã phát hành tại

www.conggiaovietnam.net

Rất mong được sự cộng tác, hưởng ứng của tất cả Quý vị

Xin chân thành cảm ơn tất cả anh chị em đã sẵn lòng cộng tác với chúng tôi bằng nhiều cách thể khác nhau.

TM. Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam

Lm. Luca Phạm Quốc Sử USA